

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamowe stawia wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują czoło- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówioroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany cichciej kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kłukarskich po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja p. A. d. a. m. a. Ru. Clement 4.

OD REDAKCYI

W pierwszych dniach grudnia rozpoczynamy w fejtynie druk powieści

Zygmunta Kaczkowskiego

pod tytułem *Abraham Kitaj*, z czasów Jana Sobieskiego.

Powieść ta obejmuje obraz Rzeczypospolitej polskiej z lat 1683—1686. Jako materiał do niej posłużyły niektóre tradycje, które z tej epoki przechowały się do ostatnich czasów w ziemi Sanockiej, oraz rodzinne papiery, które po Krajewskich i Kitajgrodzkich dostały się do rąk Autora. Z wypadków historycznych przedstawione są w niej: Odsiecz wiedeńska, obydwie bitwy pod Parkanami i nieszczęśliwa wyprawa Sobieskiego na Budziaki; głównymi zaś figurami są: Król ze starszą i młodszą wojskową, rodziny Fredrów, Borowskich, Dzierżków, Kitajgrodzkich i inne.

Chcąc zapewnić czytelnikom naszym rynek i pewne wiadomości o stanie rzeczy na Półwyspie Bałkańskim, pozyskaliśmy obecnie specjalnego korespondenta w Belgradzie, który zasila pismo nasze depeszami wprost z widowni wypadków wojennych.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Z Najwyższego rozporządzenia noszone będzie załoba dworska po ś. p. Jego król. Mości Alfonsie XII. królu Hiszpanii, od soboty, dnia 28 listopada b. r. począwszy przez dni szesnastcie z następującą zmianą:

Pierwszych dziesięć dni, od 28go listopada do włącznie dnia 7 grudnia, załoba ciężka a w dalszych sześciu dniach, od 8 do włącznie 13 grudnia załoba lżejsza.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Michała Oleksego w Ociece, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Skrzyszowie i nauczyciela tymczasowego Stefana Kawczyńskiego w

Kadobnem, młodszym nauczycielem zawiadującym stale szkołą filialną w Kadobnem.

Dnia 18 listopada 1885 r. wydany i rozszlany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XLIX zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 158. Ustawę z dnia 8 listopada 1885 r., o przedłużeniu terminu trwania tymczasowego zawieszenia działalności sądów przysięgłych dla okręgów sądowych Wiednia, Korneuburga i Wiener Neustadt.

Nr. 159. Ustawę z dnia 8 listopada 1885 r., o przedłużeniu działalności ustawy z dnia 3 marca 1868 r., co do uwolnienia od stempla i innych należności przy zakręglaniu posiadłości gruntowych.

Nr. 160. Ustawę z dnia 8 listopada 1885 r., o przedłużeniu działalności ustawy z dnia 25 maja 1883 r. (dz. u. p. nr. 81) o ulgach w opłacie należności z powodu konwersji obligacji pierwszeństwa kolei żelaznych.

Nr. 161. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 11 listopada 1885 roku, o wprowadzeniu nowej sygnatury dla stemplowych znaczków dziennikarskich.

Nr. 162. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 16 listopada 1885 roku, o terminie do obwieszczenia nowych taryf frachtowych na kolejach żelaznych.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 listopada.

Z otwarciem parlamentu włoskiego zawiedzione zostały wszystkie nadzieje, które opozycja włoska do chwili tej przywiązywała. Nadzieje te polegały na świeżo rozbudzonych prądach irredenty. Nie miały one wprawdzie uzasadnionej podstawy w życzeniach ludności, ale narzucała je w ciągu feryj parlamentarnych prasa. Z rozmaitych przyczyn niezadowoleni niektórzy członkowie parlamentu, szukali dla niechęci swoich poparcia w tłumach.

mach. W tym celu odbywano wiece w wielu miastach, z których sprawozdania ogłaszano w organach frakcyjnych jako groźne dla egzystencji dalszej Depretisa. Równocześnie rozbudzone zatargiem na Wschodzie umysły, snuły kombinacje na temat szerokiej polityki kolonialnej i podawały je jako domyślny program zrekonstruowanego gabinetu. Rozumie się, że w domysłach tych nie było ani odrobiny istotnych zamiarów rządu. Nakoniec niewątpliwie poważniejszą mogła być opozycja pewnej grupy deputowanych prowincji południowych, spowodowana obawą, że nowa ustawa o zrównaniu podatku gruntowego, nie przysporzyła ciężarów właścicielom południowym. Obawy te zdołał jednak uśmierzyć prezes gabinetu jeszcze na kilka tygodni przed otwarciem parlamentu.

Pozostawała więc niezadowolona tylko pewna grupa niepoprawnych zwolenników polityki wielkiej w parlamencie, która postanowiła interpelować rząd o politykę kolonialną i postawę jego wobec wypadków na Wschodzie. Dodać należy, że i ta grupa zaczęła treści do swoich interpelacji z artykułów dziennikarskich, które z powodu wojny serbsko-bułgarskiej, przypisywały Włochom zadanie ważnego czynnika i żądały nieokreślonych bliżej korzyści. Interpelacje takie zostały w istocie wniesione, zawód jednak spotkał o tyle interpelantów, iż minister spraw zagranicznych przyjął je nie oponując, i że co nieprzyjemniej jeszcze tej grupie, wyprzedził ich pytanie w organie półurzędowym. Organ ten bowiem wskutek niesłychanie przesadnych w prasie pogłosek o rzekomych zamiarach rządu, ogłosił artykuł, zwracający uwagę, że dzienniki włoskie zmyślają korespon-

dencje i doniesienia, które nie mając żadnej podstawy, wyrządzają o tyle szkodę, że wpływają podniecająco na umysły, a wobec zagranicy, narażają tylko na śmieszność prasę włoską. W dalszym ciągu prostuje ten komunikat błędne zapamiętanie, jakoby rząd włoski zawarł lub zawierał jakie układy z powodu kwestyi wschodniej, jakoby miał przyczynić zaniepokojenia, a w końcu nazywa wszelkie kombinacje kłamstwem, dogadzając tylko bardzo szczupłej opozycji. Zdaje się, że w tym duchu odpowiedzie także minister spraw zagranicznych, hrabia Robilant, na wniesione interpelacje. Upoważnia do tego przypuszczenia i czerpiący ze źródeł autentycznych swe informacje rzymski korespondent *Pol. Corr.* Czyżby on wzmiankę, iż rząd przyjmie walkę, ale nie pozwoli na sprowadzenie przesilenia, tembardziej, że opozycja zmalała bardzo, a niezdolna stworzyć jakiegokolwiek programu, cierpi raczej na rozdwojenie, coraz silniej się objawiające w jej własnym obozie. W istocie też, minister, przyrzekając odpowiedź na interpelacje, przyjął wyzwanie. I zdaje się, że oprócz oświadczenia, iż wszystkie akta dyplomacji o zatargu wschodnim składa Izbie, nie wiele więcej będzie miał do powiedzenia. Zwróci chyba uwagę, że Włochy od pierwszej chwili czynią, co mogą, ażeby pokój europejski nie był naruszony. Może doda nadto, co już podniosły i telegramy o konferencji, że reprezentant Włoch, hrabia Corti, używa wszelkich wpływów, aby przeszkodzić rozdwojeniu między mocarstwami. Wobec tak jasnego stanowiska, nie można wątpić, iż rząd włoski resztę życzeń co do polityki kolonialnej, sprowadzi także do harmo-

PRZEZNACZENIE

II.
(Dokończenie.)

Weszła wreszcie Kleosia do przybytku wszystkich najgorętszych od trzech tygodni marzeń. Najważniejsze było więc osiągnięcie; teraz przyszło jej już tylko czekać na ukazanie się Maryi Donuty. Lecz trzeba było przed paną Melito wytłomaczyć powód wizyty. Zrozumiała to Kleosia, pomimo wzrastającego z każdą chwilą wzruszenia i podając zapieczony list, z uśmiechem:

— Oto moja karta legitymacyjna. Rzućwszy okiem na adres, pani Melito podała Kleosie krzesło, prosząc, żeby chwilę poczekać zechciała, i z pokoju wyszła. Pozostawiona sobie samej, żywy rozpoznała Kleosia monolog:

— Gdyby to Sabinka, albo księżna Flawia wiedziały, gdzie ja w tej chwili jestem... kogo ja za chwilę obaczę... i to mówiąc, z wielkiego nadmiaru radości, Kleosia o mało po pokoju tańczyła nie zającą. — Ale nie wiedza... o nie... a co więcej, nigdy wiedzieć nie będą...

Musiłaś na to przysiąc i przysięgi dotrzymać, choćby mnie na wolnym ogniu piec mieli... Łatwo mi to wprawdzie nie przyjdzie, nie dlatego, żebym języka za zębami trzymać nie umiała, lub tajemnicy dochować nie mogła, ale mnie mimowolnie zdradzić mogą oczy, te nieszczęśliwe oczy, o których pan Szczyński mówi, że to są „śliczne ale gadatliwe gwiazdy” i to mówiąc, spojrzęło dziewczę w lusterko wiszące nad stołem. Lusterko wyraźnie odpowiedziało, że pan Szczyński ma rację.

— A Sabinka, czy się domyśli?... czego się może i domyśli, ale z pewnością nie tego co zaszkło... prawdopodobnie będzie myślała, że się po raz trzeci pan Szczyński oświadczył i że go wreszcie, po długiej próbie, przyjął... na tem się też zapewne kiedyś i skończy... Ale jakżeż ja w przyszłości sekret przed mężem utrzymam?... (na tę myśl zarumieniała się Kleosia po uszy, o czem ja niedyskretne a już raz o zdanie zapytane lusterko, uwiadomiło) Wszakże żonie nie wolno mieć sekretów przed mężem... to grzech... grzech ciężki... gotowam rozgrzeszenia przy spowiedzi nie dostać...

Pobożne, a może przedwczesne obawy Kleosi, przerwane zostały powrotem pani Melito, która rzekła: — Proszę za mną — wprowadziła Kleosie do przyległego pokoju, sama zaś wyszła.

Na fotelu przy oknie, szaleł owinięte mając nogi wyżej kolan, siedział starzec o dziwnie pięknych rysach i dużych, pełnych smutku oczach; włosy miał długie i jak śnieg białe. Na stoliku tuż obok fotelu leżały papiery, książki, gazety. a na samym wierzchu, otwarty, przez Kleosie przyniesiony list.

— Niech pani darować raczy — dzwicznym do wchodzącej odezwał się głosem — że nie wstaję aby ją powitać. — I to mówiąc, wskazał na otulone nogi.

Kleosia spiesząc do fotelu podeszła i w podaną dłoń rączkę złożyła, w duszy zaś pomyślała:

— Jak i on piękny! to pewno ojciec, albo dziadek Maryi Donuty... jakżeż ona piękna być musi!

— Niech pani raczy usiąść — rzekł starzec, wskazując na krzesło. — Piszę mi mój przyjaciel, że otrzymał moje pozwolenie (bo ta sprawa się już od dwóch

tygodni między nami traktuje) wskazał pani mój adres, i że pani przybywasz do mnie, żeby koniecznie poznać autorkę „Przeznaczenia”.

Kleosia zarumieniała się jak zorza w dzień pogodny, i wzruszonym odrzeka głosem, że gorąco tego pragnie. Starzec wpatrywał się w nią w milczeniu; zwolna zachodziły mu oczy łzami i dopiero po dłuższej chwili, opanowawszy wzruszenie, zapytał:

— Ale czy pani potrafi sekretu dotrzymać?

— Przysięgam, że nigdy, przed nikim okazanego zaufania nie zdradzę.

— Nawet przed rodzicami?

— Matki już nie mam — odrzeka smutno Kleosia — co się ty z ojca, ten jest tak zajęty, że mu na myśl nie przyjdzie zapytać, gdzie dziś rano byłam.

— A jakże będzie z mężem? bo pani niewątpliwie kiedyś, może za lada dzień, obierze sobie dożgonnego towarzysza, przed którym mieć tajemnie, nie godzi się żonie. Jakże to będzie?

— Ależ to nie będzie moja, tylko cudza tajemnica, do wyjawienia której, nawet mąż prawa mieć nie może.

Uśmiechnął się starzec na te słowa, owym uśmiechem graniczącym ze łzami, co go na ustach mają ludzie srogo przez los wypróbowani.

— Niech i tak będzie; ale pod jednym warunkiem.

— Słucham pana.

— Pod warunkiem, że gdy się pani przekona, iż dłużej przed mężem sekretu utrzymać nie potrafi (i to bywa, jak żona męża bardzo kocha), że mnie pani natenczas o tem uwiadomi natychmiast, osobiście, albo listownie. Zgoda?

— Z całego serca, zgoda.

— Kiedy tak, musi pani najprzód wysłuchać cierpliwie opowiadania starca. Będzie to wstęp do znajomości z Maryą Donutą.

— Słuchać pana będę z największą, a wdzięczną uwagą.

To mówiąc, Kleosia zbliżyła krzesło do fotelu starca.

W tej chwili, nie dobrze zamknięte okno rozwarło się i chłodny wiatr przez pokój przeleciał. Kleosia prędko podbiegła, zamknęła okno, poczem rzekła, poprawiając koldrę otulającą nogi starca:

— Nie trzeba, żeby pana zawiąło.

Starzec z widocznym rozrzwinięciem ścisnął rączki Kleosi, chwil parę się namyślił, potem w następujących słowach opowiadanie rozpoczął.

III.

— Dawno temu, będzie już w krótkie lat dwadzieścia (pani prawdopodobnie jeszcze na świecie nie było).

— Właśnie że „było”, przerwała Kleosia, mam lat dwadzieścia i miesięcy cztery.

— A więc w roku, w którym wschodziła nad kolebką pani, promienna gwiazda pomyślności, nad inną kolebką wschodziła równocześnie mniejsza, skromniejsza gwiazdeczka, która także wyglądała na posłanniczkę szczęścia. W kolebce tej spoczywało dziecko śliczne, rumiane, uśmiechnięte, z niebieskimi oczkami i jaklen jasnymi kędziorkami; istny aniołek z nieba. Po jednej stronie kolebki, dobra, rozumna troskliwa czuwała matka; po drugiej kochający ojciec. Dziecko rosło wesołe i szczęśliwe, na chwałę Bożą i pociechę rodziców. Bez chmurki na czole, ni łzy w oku, doszła Zosia do lat piętnastu. Od dnia tego, poczęła gwiazdeczka jej życia zwolna błędnąć. Naj-

nii z całością, i na konieczność tej harmonii zwróci uwagę interpelantów,

Sejmy krajowe.

W sejmie praskim ukonstytuowały się już stronnictwa narodowe. Klub czeski wybrał przewodniczącym Riegera, a zastępcami: Zeithammera i Trojana. Klub niemiecki, przewodniczącym Schmeykala, a zastępcą Walderta. Klub czeski uchwalił wniosek do sejmiku projekt rezolucji, wzywający p. Ministra handlu, aby budowę kolei transwersalnej oddał wyłącznie przedsiębiorcom krajowym.

Dr. Mattusz przedłożył petycję żydów czeskich o wstawienie się sejmowi w sprawie wydania ustawy państwowej, regulującej zewnętrzne prawne stosunki stowarzyszeń religijnych.

Klub czeski sejmiku morawskiego odbył przedwczoraj kilkogodzinne posiedzenie, na którym zastanawiał się szczegółowo nad akcją tego klubu w sejmie, przedwzyszkim zaś wziął pod rozważenie wniosek w sprawie reformy wyborczej, nie doszedłszy jednak do żadnych pozytywnych rezultatów. Poruszono także sprawę uczy-nienia wniosku na wzór wniosku hr. Clama, w kwestii językowej.

W sejmie karyńskim zawiadomili prezydent krajowy, iż szkody, zrządzone ostatnimi wylewami, wynoszą ogółem 1.144.581 zlr., a z sumy tej przypada 627.925 zlr. na osoby prywatne, 162.487 zlr. na gminy, 27.000 zlr. na kraj, a resztę szkód musi ponieść państwo, przyczem najwięcej zostały dotknięte budowle regulacyjne i kolej państwowa.

Wojna serbsko-bułgarska.

Ogólny pogląd.

W chwili, gdy Mocarstwa użyły całego swojego wpływu, aby położyć kres rozlewowi krwi i nakłonić strony wojujące do zawieszenia broni, i gdy król Milan oświadczył gotowość uczynienia zadość życzeniom gabinetów, nadeszły depesze, świadczące o bardzo wojowniczych zapędach ks. Aleksandra Bułgarskiego. Jak donosił telegram, umieszczony tylko w części wczorajszego nakładu, dnia 26 b. m. o godzinie 1 po południu, a więc w czasie, gdy w głównej kwaterze bułgarskiej, według wszelkiego prawdopodobieństwa, miano już informację o znanej zbiorowej nocie Mocarstw, wkroczyły wojska bułgarskie z księciem Aleksandrem na czele, w granice Królestwa serbskiego, a główne ich siły zajęły stanowiska w pięciokilometrowym oddaleniu od Pirotu, gdzie na kilka godzin przedtem znajdowała się główna kwatera serbska. Wojska króla Milana stawiały silny opór inwazyi nieprzyjacielskiej. Walka była zaciętą i ukończyła się dopiero z zapadnięciem nocy. Sądząc z relacji telegraficznej, należałoby przypuścić, iż tu także spotkanie nie wypadło na korzyść broni serb-

skiej, albowiem depesza donosi o zajęciu przez Bułgarów najbliższych pozycji pod Pirotem, i cofnięciu się głównej kwatery królewskiej do Niszu.

Urzędownie zaprzeczają pogłosce o przybyciu do Belgradu króla Milana i Garaszana, chociaż z drugiej strony telegramy prywatne zapewniają, że król przybył istotnie do stolicy dla odwiedzenia chorej małżonki i po kilkugodzinnym tam pobycie powrócił do obozu.

Według depeszy naszego specjalnego korespondenta, zapał wojenny w Serbii, a przedewszystkiem w Belgradzie wcale nie ostygł, ani też nie ma mowy o upadku du cha. Cały naród, z nielicznymi wyjątkami, pragnie dalszego prowadzenia wojny, gdyż ogólnem jest przekonanie, że siły obronne kraju nie są bynajmniej wyczerpane.

Na ziemi bułgarskiej, z wyjątkiem wojsk operujących przeciw Widdynowi, nie było już przedwczoraj ani jednego oddziału serbskiego.

O operacjach pod Widdynem nie ma do tej chwili żadnych wiarogodnych doniesień.

Z Belgradu telegrafuje specjalny nasz korespondent: Podczas kiedy dyplomacya tutejsza zajęta jest przygotowaniem do rokowań pokojowych, a jedno z mocarstw podało już w tej mierze w brulionie projekt interesowanym rządów, i pod czas gdy wstrzymanie dziś w nocy jeszcze przeszyły piechoty do Niżu i nad Timok uważano za znak pokojowy, dowiaduje się teraz — a nawet z najlepszego źródła — że w ministerstwie wojny robią przygotowania do zmobilizowania drugiego powołania i przeszło 100 oficerów obcych zgłaszających się z chęcią wstąpienia do armii serbskiej, którym zrazu przyjęcia odmówiono, wezwanych teraz zostało, aby bezzwłocznie do armii wstąpili. Panuje tu mianowicie mniemanie, że usiłowania mocarstw, aby spokój przywrócić, będą daremnymi.

Według depeszy z Sofii do dziennika *Nowoje Wremja*, znajdujący się przy bułgarskim sztabie generalnym i zmuszeni do opuszczenia służby oficerowie rosyjscy, prywatnie pracują dalej w generalnym sztabie. Niektóre projekta dyslokacyi wojsk zostały opracowane według ich wskazówek.

Pokojowe zabiegi Mocarstw.

Interweneya Mocarstw w Belgradzie, odbyła się podług *Nordd. Allg. Ztg.* w następujący sposób: Reprezentanci Mocarstw w Konstantynopolu wysłali notę do prezesa gabinetu, Garaszana, zawiadamiając go, że Rosya zaproponowała ogólne oświadczenie się przeciw dalszemu prowadzeniu wojny, do czego się też wszystkie mocarstwa ze względów ludzkości przyłączają, przebywający zaś w Belgradzie reprezentanci Rosyi, Niemiec i Austro-Węgier, podali to do wiadomości rządu serbskiego, i prosili o odpowiedź jaką decyzję powzięmie w tej mierze rząd królewski. Reprezentanci Anglii, Francji i Włoch oświadczyli, że nie mają wprowadzić instrukcyi, nie wątpia jednak, że rządy ich tak ludzki cel popierać będą, i w tej powności przyłącza-

ją się do reprezentantów trzech Mocarstw. Odpowiedź rządu serbskiego na to wezwanie nie jest wiadomą.

W kołach dyplomatycznych przeważa stanowczo przekonanie, iż pomimo ducha wojennego Bułgarów, wojskowe, polityczne i finansowe względy zmuszą ostatecznie księcia Aleksandra do poddania się życzeniu Mocarstw. *Fremdenblatt* podnosi, iż książę Aleksander nie będzie mógł długo zwlekać, gdyż każda godzina zwłoki zmniejsza widoki korzystnego zawarcia pokoju. Dziennik ten zaznacza zresztą, iż wola Mocarstw dobitniej zaważy na szali, niżeli wygórowane aspiracye księcia.

Pomoc dla rannych.

Wiener Zeitung donosi: Wielki przeor zakonu maltańskiego, hrabia Liechnowsky, nie przyjął propozycyi rządu serbskiego, aby kosztą wyprawy sanitarnej, przedsięwziętej przez ten zakon do Serbii, zostały wstawione na rachunek królestwa, i oświadczył, iż zakon poniesie wyłącznie wszystkie koszty ekspedycyi. Zakon maltański wysłał do Serbii tren, złożony z 11 wozów sanitarnych, obliczonych na przewóz 100 rannych szeregowców i czterech oficerów. Spodziewają się, iż tren ten będzie mógł przewieźć codziennie z Pirotu i Niszu do Belgradu przeszło 100 rannych. Tren ten udał się już wczoraj na miejsce przeznaczenia, a z nim sam hrabia Liechnowsky i kawalerowie zakonu, baron Walterskirchen i hr. Harcourt.

Przez Wiedeń przejechała przedwczoraj na pole walki znaczna liczba lekarzy i Sióstr Miłosierdzia z różnych krajów.

Jak wiadomo z wczorajszej depeszy, rząd rosyjski postanowił także zorganizować na większe rozmiary pomoc sanitarną dla armii bułgarskiej. Rosyjskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża ma wysłać niezwłocznie do Bułgarii oddział Sióstr Miłosierdzia wraz z odpowiednią liczbą lekarzy i materyałem ratunkowym. *N. Wrem.* czyni uwagę, iż krok ten obala pogłoski tendencyjne, jakoby wybuchły pomiędzy Rosyją i przywódcami ruchu bułgarskiego nieporozumienia, zamącały przyjazny stosunek Rosyi do ludu bułgarskiego. Byłoby wszakże pożałowania godnem, gdyby wysłanie rosyjskiego taboru sanitarnego do Bułgarii wyzyskanem było znowu w celu fałszywego przedstawienia ludowi tamtejszemu poglądów Rosyi na postępowanie rządu sofjskiego.

Dzienniki berlińskie donoszą: Niemiecki komitet centralny Towarzystwa Czerwonego Krzyża wysłał do Sofii znakomitego operatora szpitala św. Łazarza, Langenbucha, wraz z czterema asystentami i kilkoma Siostrami Miłosierdzia. Do Belgradu komitet ten wysłał już znaczną ilość bandaży, koców, bielizny, szarpi i t. d.

Wojska tureckie w Epirze.

Do *Pol. Corr.* piszą z Janiny: Opinia w naszym mieście, jak w całym Epirze, przewiduje rychły wybuch wojny, z powodu której rząd odpowiednio czyni przygotowa-

nia i ludność stosownie się zabezpiecza. Każdy, kto tylko posiada majątek, czyni przygotowania do odjazdu rodziny, lub już to skutecznie. Gubernator, świeżo mianowany marszałkiem, zabezpieczył swój harem, co jasno wskazuje na poważną sytuację. Sam marszałek, objeżdża osobiście cały kraj, robi przegląd najważniejszych punktów, w których albo nowe obwarowania, albo ulepszenia są dokonywane. Ruch wojskowy w kraju jest nadzwyczajny. Ulice przepełnione są transportami wojskowymi różnego rodzaju. W ogóle znajdować się może w Epirze 7 batalionów regularnego wojska, czyli razem 4.500 ludzi. Prócz tego stoją w Janinie jedna polowa i trzy górskie baterie. Wojsk rezerwowych znajduje się trzy bataliony, których dwa przybyło niedawno z Verationu, jeden z Argyrokastronu. Każdy z tych batalionów liczy po 800 ludzi. Jeżeli dodamy do tego batalion rezerwowy z Janiny, to całe wojsko regularne i nieregularne wyniesie niespełna 5000 ludzi. Do tego jednak muszą być doliczeni także redyfy, stojący w Prevezie, z którymi liczba wojsk wzrośnie do 12 300 żołnierzy.

Ze umundurowania i uzbrojenia wojska, a szczególnie redyfów pozostawia bardzo wiele do życzenia, nie potrzebuję dodawać; wszakże spostrzegać się daje co dzień jakiś postęp, tak że sądzić można, iż władze naczelne pragną zaradzić niedostatkom widocznym. Co do karności wojsk nieregularnych, dają się słyszeć, jak w czasie ostatniej rosyjsko-tureckiej wojny, skargi i to nie tylko ze strony chrześcijańskiej, ale także i mahometańskiej ludności. W szeregach redyfów powtarzają się często wypadki zbiegowstwa, o czem w mieście powszechnie rozpowiadają. Trudno jednak sprawdzić fakta, gdyż urzędnicy administracyjni zanadto wiele mają do czynienia, aby mógł się zajmować podobnego rodzaju sprawami. Ze wspomnianych na czele siedmiu batalionów nizamów, odchodzi wiele oddziałów na ważniejsze stanowiska do Mezowio, Prosgorionu, Plaki, Kalentsiu i Gramenicy.

Sprawy rosyjskie.

(Nowy minister sprawiedliwości. — Sprawa dzierżawienia gruntów w krajach zachodnich przez osoby polskie pochodzenia. — Konwencya z Bawaryą. — Kredyt na regulację rzek).

O nowym ministrze sprawiedliwości p. Manasseinie tak pisze *Graždanie*: Osobistość nowego ministra dobrze jest znana w świecie sądowym. Skończywszy „Szkołę Prawowiedzenia“, p. Manassein dał się już dawno poznać jako wytrawny prawnik. Karyera jego świetna w ostatnich czasach, rozpoczęła się na zapadłej prowincyi. P. Manassein urzędował w Wiatce i Charkowie, nim zjawił się w Petersburgu, zład przed laty dziesięciu przeniesiony został do Moskwy jako prezes sądu okręgowego i wrócił już do Petersburga jako pełny senator. W tym charakterze przed laty trzema delegowany był do odbycia tak zwanej „rewizyi“ w guberniach Nadbałtyckich i dopełnił jej świetnie, jakkolwiek bowiem sam z tych gubernij był rodem, nie zawa-

przód, matka ciężko zaniemogła; w krótko potem, ojca wywieźli do Saratowa. W dzieciństwie prawie będąc jeszcze dzieckiem, ujrawszy się nagle u stóp krzyża, w pierwszej chwili widokiem kłóży się przerażała. Zdawało jej się, że tyle bólu, tyle troski, to nad jej siły będzie; że jej się za-ważnie w życiu wszystko rwie. Zwolna wszakże przykład i zbawczy wpływ matki, tak srogo dotkniętej, a nie wyrzekającej nigdy na wyroki opatrności, uspokoiły miotającą się duszę Zosi. Choroba matki trwała blisko dwa lata; całe te dwa lata spędziła Zosia na umysłowym i moralnem kształceniu się przy matce, jednej z najbardziej wykształconych i najdoskonalszych kobiet na całą Polskę. Zosia skwapliwie chwyciła wiedzę, udzielaną jej przez tak drogie usta. Matka zaś, czuła, że wzbogacając umysł córki i wpajając w nią zamiłowanie do pracy, oddali od niej cześć marzenia i tęsknotę za szczęściem, które zdawało się coraz dalej z oczów ich znikać. Wzmacniała ją do walki z życiem, zaopatrując w niezliczone skarby duszę, umysł i serce córki. Gdy wreszcie Bóg, po tak ciężkich i długich cierpieniach, matkę do siebie powołał, dzie-więtnastoletnia Zosia, dojrziała była kobieta. Z całego szczęścia lat dziecinnych nie pozostało nic, nic. Gwiazda gdzieś bezpowrotnie zaszła, już jej dojrzeć nie było można; szukała jej Zosia, a nie znalazła, obrała inną, jeszcze od tamtej skromniejszą, tak małą, że ją zaledwo na niebie dojrzeć było można. Tą gwiazdeczką...

— Już wiem! przerwała Kleosia do głębi serca opowiadaniem starca wzruszona, tą gwiazdką, będzie zamiar połączenia się z ojcem. Czy tak?

— Tak, moje dziecko, odrzekł roz-zewniony starzec, zgadłaś. Zamiar ten o-

władnął całkowicie jej duszę, stał się jedynym celem jej życia. Wytrwałością, odwagą, siłą woli, nad stan i wiek, doszła do tego, że jej udzielono pozwolenia udania się do Saratowa. Czem miało być dla ojca, po-więcej niż trzyletniem rozstaniu, połączenie się z jedynaczką, tego chyba pani nawet nie zgadnie.

Opanowany cisnącemi się do gardła łzami, zamilkł starzec na chwilę. Co do Kleosi, ta oparłszy głowę na jego ramieniu, płakała jak dziecko.

— Nie minęło pół roku, cały Saratów Zosię uwielbiał. Rozumem, sercem, niezrównanym wdziękiem czarowała ludzi, wrodzoną dobrocią przyciągając do siebie wszystkich co żyło, nie wyjąwszy zwierząt domowych, garnących się około niej na zawołanie. Lecz Zosia, ofiarę z siebie robiła wdając się z ludźmi, bo nade wszystko lubiała samotność. Długie godziny, codziennie spędane przez ojca w mieście, gdzie udzielał lekcji obcych języków, Zosia spędzała w swoim pokoiku, pisząc przy biurku, albo z robotą w ręku, myśląc nad tem, co pisać będzie. Pytał jej się czasem ojciec, czy mu nie przeczyta pracy swojej? odpowiadała na to, że dopiero wtedy przeczyta, gdy to co pisze doprowadzi do takiej doskonałości, na jaką ją stać; że, o ile tylko być może, chce zrobić arcydzieło. Dziwny to był zaiste, nie bywały dotąd w świecie objaw, ta żądza doskonałości dla tworzącego się dzieła, bez najmniejszego odcienia pychy, bez zdziła ambicyi osobistej. Gdy ją raz ojciec zartem zaczął „cheesz, widzę, Zosię moją, na złotym rydwanie sukcesu, przejść do potomności!“ Odrzekła na to poważnie: „O nie ojcie, nie dla siebie ja pragnę chwały, cóżbym z nią zrobiła? dla mojej pracy, dla mego dzieła chcę chwały; chcę, żeby dzieło to było jedyne w swoim

rodzaju, o ile być może najdoskonalsze; żeby treścią przedmiotu, głębokością myśli, prawdą i ciepłem uczuć, a nie osobą piszącej, zajęci byli ludzie, czytając tę pracę. Już dwa blisko lata piszę, rozmyślam, zmieniam, dodaję, ujmuję, co dzień nowy przychodzi mi pomysł, który dopiero opracować należy. Jeszcze z rok popracuję i przy pomocy łaski Bożej, o którą to łaskę codziennie do Nieba się modlę, wyjdzie kiedyś na świat... arcydzieło“. I to mówiąc, opromieniona samą nadzieją przyszłego powodzenia utworu swego, rzuciła się w objęcia ojca, tuląc się do jego łona. — Przyszła zima; zawsze w tym klimacie mniej więcej sroga, jeszcze w tym roku sroższą była niż zwykle. Odchorował ją ciężko ojciec, lecz anielską troskliwością jedynaczki otoczony, niemal z łałem widział powracające siły i zdrowie. Gdy już był w stanie do dawnych powrócić zajęć, zapadła na zdrowiu Zosia. Zrazu doktor miejscowy żadnego do obawy nie widział powodu; surowo przestrzegał, by unikała przeziębienia i nadmiaru pracy umysłowej. „To ostatnie najtrudniej będzie przeprowadzić, pomyślał srodcie zakłopotany ojciec“. Gdy wspomnił przed córką o przepisach doktora, uśmiechnęła się tylko i ku wielkiemu ojca zdziwieniu, smętnym nieco rzekła głosem: „Teraz już mogę spocząć... pracę skończyłam!...“ „Ojciec naparł się wówczas, żeby mu wreszcie to swoje ukończone dzieło przeczytała. Odpowiedziała, całując go w rękę, że mu go wręczy i daruje 15 maja, w dzień swej patronki. Głos mówiący stawał się coraz słabszym. — Gdy dzień św. Zofii nadszedł... Zosia... Zosia... była...“

— O Boże mój! gdzie była Zosia? — przerwała Kleosia, zsuwając się na kolana przed starcem.

— Zosia była... w grobie...“

Przez chwilę, nie tylko łkanie starca i dziewczyny słychać było w pokoju. Uspokoiwszy się trochę, trzymając w dłoni ręce zapłakanej Kleosi:

— Już tylko parę słów dodam — rzekł starzec bardzo cichym głosem — bo się i o panią troszczyć w domu będą. Zresztą, to co mam dodać, krótkie będzie.

Wracając z pogrzebu Zosi do pustego mieszkania, zastał ojciec na stole list od miejscowego gubernatora, z uwiadomieniem, że może do Warszawy powrócić. Prawdziwe kadzidło umarłemu, pomyślał ojciec. Pakując manatki i papiery córki, natrafił na dużą, zapieczętowaną kopertę, z następującym napisem: „Najdroższemu ojcu polecam, aby tę moją pracę, za powrotem do kraju wydał, nie wyjawiając nazwiska autorki“. Na duszy i ciele złamany, wrócił ojciec do Warszawy, pracę córki wydał i świat dziś podziwiał Zosi arcydzieło! Ojciec zaś czeka zmiłowania Bożego, aby mógł, albo czempredzej połączyć się z córką, albo tyle siły odzyskać, żeby do Saratowa wrócić i przy zwłokach jedynaczki, stare złożyć kości.

— Opowiedziałem wszystko, teraz niech pani wraca do domu, już tam od chwili ktoś u drzwi moich niecierpliwie dzwoni...“

Powstała wolna Kleosia. Otrzymawszy błogosławieństwo starca, oraz upoważnienie odwiedzenia go od czasu do czasu, aby o Zosi pogadać, wróciła do domu. Ni-gdy przed nikim powierzona tajemnica nie zdradziła. Już po zareczynach z panem Szczęsnym, poprosiła go raz tylko, aby o nie nie pytając, ani dziś, ani w przyszłości, poszedł z nią na pogrzeb starego jej przyjaciela.

A. M. L.

hał się p. senator raport swój rewizyjny zrehabilitować w tym tonie, w jakim obecnie zapadają na podstawie rozmaite uchwały i przepisy rządowe dotyczące kraju Nadbałtyckiego, kwestyi językowej, wyznaniowej i t. d.

Dzienniki petersburskie utrzymują, iż nominację o której mowa, wywołał wkrótce reformę sądową. „Mówimy reformę — piszą *Pet. Wiadomości* — jakkolwiek pojmujemy to dobrze, że wyraz ten używa się w ogóle niezupełnie właściwie, albowiem nie wyraża dosadnie całej masy potrzeb i oczekiwań. Niezależnie od praktycznych zmian i ulepszeń w ustawach sądowych, występuje niemniej pilna potrzeba więcej moralnej natury. Niedokładności naszego nowego sądownictwa polegają nietylko na szczytach w sferze prawodawstwa, ale i na kierunku, jaki wytworzył się w sferze sądownictwa. Ulepszenia wymagają nietylko prawa, ale i wykonawcy. Nominacja senatora Manasseina budzi nadzieję, że potrzebie tej będzie zadość uczynione i że sądownictwo w Rosyi podniesie się z upadku, który się tak wyraźnie zarysował bodaj już tylko w dwukrotnej sprawie o zamordowanie Sary Bekker.“

Z Petersburga piszą do *Schl. Ztg.*: W prowincjach Nadbałtyckich mianowanie senatora Manasseina ministrem sprawiedliwości złe wywołało wrażenie. Dygnitarz ten w czasie rewizyi w Estonii i Liwonii okazał się stanowczym przeciwnikiem żywiołu niemieckiego, obawiają się też, aby jako minister nie użył swojego wpływu na szkolenie Niemców. Istotne usposobienie nowego ministra okaże się przedewszystkiem przy załatwieniu kwestyi sądów pokoju. Dotychczas sędziowie ci byli wybieralni, obecnym jednak poruszone myśli, aby mianować ich rząd. Gdyby to miało nastąpić, prowincje Nadbałtyckie zostałyby niebawem zalane sędziami narodowości rosyjskiej, a to mogłoby tylko spotęgować ogólne rozdrażnienie i niezadowolenie z obecnego systemu.

Novosti donoszą, iż w „duchu porządku rzeczy“, przyjętego od roku 1864, w ministerstwie dóbr państwa zostało świeżo postanowione, aby osób polskiego pochodzenia nie dopuszczać do dzierżawienia gruntów skarbowych w prowincjach zachodnich. Postanowienie to nie rozciga się wszelako na miejscowych włóścian katolickiego wyznania.

Praw. Wiadomości ogłasza konwencję, zawartą świeżo między Bawaryą i Rosyją o wydawanie przestępców. Odtąd Bawaryja i Rosya wzajemnie wydawać będą zarówno przestępców kryminalnych jak i politycznych.

Według *Piet. Wied.* minister komunikacji, Possiet, zażądał od rady państwa kredytu na r. 1886 na regulację rzeki Prypeci w wysokości 50.000 rsr., na poprawę żeglugi na rzekach Wiśle i Sanie 120.000 rsr., na przebiecie przypływu do Wisły przy ujściu Raby 30.000 rubli.

Śmierć marszałka Serrano.

Równocześnie prawie ze zgonem młodego króla Hiszpanii, gdyż nazajutrz po śmierci Alfonsa, zmarł w Hiszpanii w sędziwym wieku mąż, który w losach kraju tego odgrywał w polityce ważną rolę. Był nim śp. Francisco Serrano y Dominguez, urodzony na San Fernando pod Kadyksem w roku 1810. Wcześniej bardzo wstąpił do służby wojskowej i brał udział w walkach przeciw don Carlosowi. W zawodzie wojskowym dosłużył się bardzo prędko najwyższej godności. Od roku 1843, kiedy stanął na czele ruchu dla obalenia Espartera, rozpoczął się jego wpływ także jako polityka, następnie też jako posiadający zaufanie królowej Izabelli, był dwukrotnie powoływany do rady ministrów. W roku 1854 należał do stronnictwa rewolucyjnego, we dwa lata później był generalnym gubernatorem wojennym Nowej Kastylji, następnie posłem w Paryżu a w końcu namiestnikiem na Kubie.

W roku 1863 pełnił obowiązki ministra spraw zagranicznych, poczem mianowany został prezydentem senatu. Serrano występował z wielką stanowczością przeciw Narvaizowi, a gabinet Gonzales-Brawo widział się nawet zniwolonny kazać uwięzić Serrana. Popierał on usilnie *pronunciamiento* Prima, walczył znowu przeciw wojskom królewskim, które pokonał przy moście pod Alcolea w r. 1868 we wrześniu. Wówczas otrzymał polecenie utworzenia rządu prowizorycznego, a w roku 1869 w czerwcu mianowany został regentem. Po wyborze księcia Amadeusza Sabaudzkiego królem, złożył Serrano piastowną władzę. Po zamachu stanu w Pawii w r. 1874 był Serrano ponownie dyktatorem aż do wstąpienia na tron Alfonsa XII. W ostatnich czasach, mocno już cierpiący, nie mieszał się do spraw publicznych.

Położenie w Hiszpanii.

Wszystkie relacje z Madrytu wyrażają głębokie obawy o stan rzeczy, który może wyniknąć z powodu śmierci króla Alfonsa, a cała prasa europejska podnosi fakt zaniepokojenia ogólnego. *Polit. Berl. Nachr.* wyrażają się, że śmierć króla Alfonsa wnosi do sytuacji międzynarodowej żywioł niezadowolnienia. Do osobistych bowiem zalet charakteru młodego monarchy przywiązywano nadzieję pewnego utrwalenia stanu rzeczy w Hiszpanii. Istniało przekonanie, że pod jego rządami Hiszpania, rozwijając się drogą współczesnych pojęć, stanie się wkrótce czynnikiem poważnym w kole mocarstw europejskich. Król Alfons, w ostatnich szczególniejszych latach, umiał po nad irakcyjnemi stronnictwami zbliżyć się do ludu w ten sposób, że monarchiczne idee mogły być znalezione trwałą podstawą w narodzie, długo rozdartym prądami anarchicznymi.

Podobnie, jak półrządowy organ berliński, wyrażają się i inne dzienniki. Ze szczegółów, mających bezpośredni związek z obecnym stanem rzeczy, podnoszą, że jakkolwiek w Madrycie panuje spokój, to jednak wszechstronne zarządzenia środków ostrożności, pomnożenie sił zbrojnych i inne, dowodzą, że obawy są wielkie a czujność niezbędna, ażeby kraj uchwycił przed niespodzianym jakim wybuchem. Martinez Campos, który objął dowództwo nad armią północną, ma przedewszystkiem zadanie nie dopuścić do jakiegoś wybuchu żywiołów republikańskich, które pod przywództwem Zorrilli mogłyby od granic francuskich zagrozić krajowi zawichreniem. Okoliczność, że Canovas del Castillo ustępuje ze swoim gabinetem, by złożyć władzę w ręce stronnictwa liberalnego, tłumaczą tem, iż sfery przezerne a wierne monarchii, pragną pozyskać lewicę dynastyczną stanowczo dla dynastji, a natomiast przekonani są o tem, że konserwatyści, o ile nie należą do frakcji Karlistów, wytrwają i tak wiernie przy dynastji Alfonsa. Ustąpienie więc Canovasa del Castillo w tej chwili, poczytywane jest za akt poświęcenia ambicji osobistej interesom kraju i monarchii.

Z Rzymu donoszą, że Stolica Apostolska stara się swoim wpływem doprowadzić Don Carlosa do pojednania się z panującą obecnie dynastją, żeby w ten sposób ochronić kraj od ponownego powstania karlistów. Obawy wicherzeń republikańskich nie są ponne, gdyż z Londynu donoszą, że Ruiz Zorrilla, który tam przebywał, opuścił to miasto i odjechał bezpośrednio do Hiszpanii. Inne pogłoski, nie sprawdzone, mówią, że w Hiszpanii umysły przygotowane są na wybuch bezpośredniej rewolucji.

Niektóre nakoniec dzienniki otrzymały depeszę, iż królowa Krystyna znajduje się w stanie błogosławionym, i że skutkiem tego prawdopodobnie odroczone będzie ogłoszenie infantki następczynią tronu, w razie bowiem, gdyby przyszedł na świat męski potomek, ten dziedziczyłby tron po królu Alfonsie.

KRONIKA

— **Zwracamy uwagę** czytelników naszych na prospekt ilustrowany wspianego dzieła „Monarchia Austro-Węgierska w słowie i obrazie“, który dołączamy do dzisiejszego numeru. O prospekcie tym, wydanym przez księgarnię nadworną i uniwersytecką Alfreda Höldera w Wiedniu, zamieściliśmy niedawno a mianowicie w nr. 263 z 17 listopada obszerniejszą wzmiankę, następnie zaś w nr. 268 z 23 b. m., ogłosiliśmy list posła do Rady państwa p. Józefa Popowskiego, zawierający ważne szczegóły, odnoszące się do całości wspomnianego dzieła.

— **O pogrzebie** ś. p. Aleksandra Szukiewicza otrzymuje *Czas* następujący list: Przemysły. 26 listopada. Dziś o godzinie 3ej po południu, odbył się tutaj pogrzeb nieodżałowanego nestora dziennikarstwa polskiego ś. p. Aleksandra Szukiewicza, redaktora *Czasu*. Pogrzeb odbył się z mieszkania syna p. Karola Szukiewicza zastępcy dyrektora ruchu kolei Przemysko-Łupkowskiej, gdzie zmarły przez ostatnie dwa lata przebywał i wszelką możebną opieką był otaczany i starannie pielęgnowany. Po odmówieniu modlitw i pokropieniu zwłok przez Najprzewielebniejszego X biskupa Łobosa, wyruszył kondukt pogrzebowy, prowadzony przez X. kanonika Glazera, w towarzystwie licznych księży i alumnów seminarium, wprost na cmentarz; cechy z żałobnymi chorągiewkami, tudzież mnóstwo tutejszych wybitniejszych obywateli, urzędników kolei Przemysko-Łupkowskiej i Karola Ludwika i zebranej publiczności, towarzyszyło stroskanej rodzinie na sam cmentarz. Na trumnie złożono piękne wieńce od rodziny, redakcji *Czasu*, wydawcy *Słowa* A. Zaleskiego z Warszawy i urzędników kolei Przemysko-Łupkowskiej. Po odczytaniu żałobnych modłów i zaintonowaniu *Salve regina*, złożono zwłoki zasłuchanego męża w murowany grób, poczem reprezentant redakcji *Czasu*, hr. Ludwik De-

bicki, składając wieńce, przemówił do licznie zgromadzonej publiczności, w następujących słowach: „Nad mogiłą starca, w tem mieście mało znanego, jeden z tych, co odbyli szkołę, niewiat i termin pod jego niekiedy twardym kierunkiem, winienem złożyć świadectwo, kim był ten człowiek, który przybył do was, pozabawiony wzroku i ze złamaną a potężną organizacją umysłu Aleksander Szukiewicz stracił wzrok i zdrowie umysłu w twardej służbie dobrej sprawy. Gdyby sznukał rozgłosu, uznania, powodzenia — miałby imię sławne na całą Polskę. Ale był on dziennikarzem — ciągnął pług, co głęboko idzie w niwę narodową. Uznaniem i powodzeniem gardził, a był wielkim pracownikiem i bojownikiem. Patrzyłem na ten żywot przez lat 18, i zaiste, ten dziennikarz XIX wieku, przypominał Benedyktyna z XI wieku. Jak tamtego podziwiamy pracowitość, nie znając nazwiska, tak i tu cały żywot pogrzebany bezimiennie w rocznikach dziennika. Jak tamten natchnieniem czerpał z miłości Boga — tak ten z miłości Ojczyzny po chrześcijańsku pojętej. Nigdy o sobie, zawsze o sprawie publicznej myślał; nigdy celów osobistych, zawsze prawdę i dobro kraju mając na celu. Czciliśmy go i kochali wszyscy uczniowie-koledzy. Składając wieńce od towarzyszy pracy, składam to świadectwo. Powitają go ci, co go wyprzedzili, świadectwem cnoty, wiary w obec Boga — my pozostali żegnamy go z bolem, że nie otrzymał tu nagrody swych trudów“. Wczoraj, odprowadzono go w katedrze przemyskiej o godz. 10 rano nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Aleksandra Szukiewicza. Mszę św. odprawił X. kanonik Glazer; kondukt około katedry Najprzewielebniejszy X biskup Łobos.

— **Wiece rolników.** Ks. Roman Czartoryski, przewodniczący obszerniejszego komitetu, wybranego dla urządzenia wiecu rolników, przesyła nam pismo z oznajmieniem, iż komitet ten oznaczył termin wiecu na dzień 11 grudnia b. r. Odezwa komitetu ogłoszoną zostanie w najbliższych dniach, również rozesłane zostaną zaproszenia.

— **W Oporcu**, na linii między Skolem a Beskidem, otwartą została stacya telegrafu z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku.

— **Wystawa Grottgerowska** jeszcze dni kilka otwartą będzie. Bilet wstępu w niedzielę 20 ct. dla dorosłych, 10 ct. dla uczącej się młodzieży. Wystawa otwarta jest od 10 rano do 4 po południu.

— **Na wystawę nieustającą** sztuk pięknych połączonych towarzystw krakowskiego i lwowskiego przy placu św. Ducha w Lwowie, nadeszła krakowska dyrekcya sztuk pięknych 32 skrzyż z pracami znakomitszych artystów polskich. Pomiędzy innymi: Jana Matejki, Juliusza Kossaka, Leopolda Löfflera, Tadeusza Ajdukiewicza, ś. p. Zygmunta Sokołowskiego, Romana Kochanowskiego, Tomasza Lisiewicza, ś. p. Aleksandra Kotsisa i Antoniego Piotrowskiego. Drugi transport dzieł sztuki już jest zapowiadziany. W przyszłym tygodniu zacznie się ustawianie obrazów w nowym lokalu.

— **„Lutnia“**. Lwowskie towarzystwo śpiewackie „Lutnia“ nadeszła nam sprawozdanie za piąty rok swojego istnienia, w którym dano dokładny obraz czynności tego towarzystwa, wliczono koncerty, produkey i wycieczki artystyczne, jakie przedsiębrała od listopada 1884 do tegoż miesiąca r. 1885, oraz uczyniono odpowiednią wzmiankę o wydawnictwie spiewników „Wieniec“. Dochody w ciągu roku wynosiły 2.395 zł. 27 ct., rozchody 1.981 zł. 25 ct. Czysty czynny stan majątku wynosił z dniem ogłoszenia sprawozdania 1.585 zł. 71 ct. Członków czynnych było 100, wspierających 244.

— **Napływ wygnańców z Prus** coraz staje się silniejszym. Przybywa obecnie najwięcej górników ze Ślązaka, parobków, fornalni, rzemieślników, którzy samodzielnie prowadzą warsztaty. Przedłużony mieli pobyt do 1 grudnia. I ten napływ wygnańców trwać będzie podobno aż do 1 kwietnia, gdyż licznym rodzinom udzielono przedłużenia pobytu do 1 stycznia, do 1 marca i do 1 kwietnia 1886. Do lwowskiego komitetu opieki przybywa najwięcej żonaty i z dziećmi; nieźnani przedtem znajdują umieszczenie po drodze, w zachodniej części kraju. W tych dniach przybywa około 500 górników ślązkich, pochodzących po większej części z zachodniej Galicji. Komitet krakowski, nie znalazłszy dla nich pomieszczenia, odsła ich partjami do Lwowa, a lwowski komitet do Truskawca i Borysławia, gdzie na razie około 100 znajduje umieszczenie.

— **Wydział akad. Bratniej Pomocy** złożył swe sprawozdanie za rok 1884/5 z którego wyjmujemy następujące daty: Rozpożyczono między ubogich kolegów 2806 złr. 45 ent., zajęć rozdano 100, członków zwyczajnych liczyło towarzystwo 184, honorowych 59. Walne zgromadzenie obrało dnia 22go b. m. na rok 1885/6 prezesem towarzystwa ponownie Karola Żółkiewskiego, wiceprezesem Józefa Laskownickiego, skarbnikiem I. Henryka Kopię, skarbnikiem II. Józefa Staromiejskiego, sekretarzem I. Stanisława Dobieckiego, sekretarzem II. Antoniego Fundulewicza; Wydziałowymi: Gustawa Dyduzińskiego, Zygmunta Korosteńskiego, Stanisława Korytkę, Leszka Małeskiego, Zygmunta

Maksymowicza, Józefa Morawieckiego, Mieczysława Olszewskiego, Mieczysława Pańkowskiego, Władysława Pajgerta, Jana Zacharyasiewicza. Na zastępców wydziałowych wybrano: Kazimierza Bogdanowicza, Bolesława Burzyńskiego, Zygmunta Lewakowskiego, Konstantego Łempickiego, Mieczysława Zajczkowskiego, Alfreda Zimmermanna.

— **J. I. Kraszewski.** Petersburgskie *Nowosti* podają następujący urywek z listu Niemirowicza-Dańczenki, znanego rosyjskiego beletrysty, który widział Kraszewskiego w ubiegłym tygodniu w Medyolanie: „Znakomity i głośny do tej pory z utworów swoich. a odtąd i z nieszczęśliwych przeżyć, pisarz polski Kraszewski, spędził w Medyolanie trzy dni po drodze do Riviery, której cudowny klimat i niebo ożywczo oddziaływa na siły twórcze szanownego starca. Tłumy Medyolańczyków śpieszyły do Kraszewskiego, aby wyrazić mu swe współczucie i uwielbienie, ale towarzysząc mu lekarz kategorycznie zabronił rozmawiać i przyjmować obcych. Kraszewski niedawno jeszcze silny i żwawy, chodzi teraz pochylony i rzecz widoczna, że gdyby jeszcze miesiąc w więzieniu spędził, zdrowie jego byłoby bezpowrotnie nadwerżone! I teraz lekają się, jak z tem zdrowiem będzie! Jakkolwiek cierpi fizycznie, Kraszewski jest przecież po dawnemu silny i jasny duchem. Ma on szerokie plany — a żądne, pieczętliwie wybrzeża Śródziemne pozwolą mu zapewne niebawem przystąpić do pracy. W Medyolanie raz tylko wyjeżdżał z domu: był u fotografa Ricci, który zdjął z niego podobiznę. Mnóstwo kart wizytowych złożono tutaj Kraszewskiemu; najpopularniejsze pisma tutejsze, jak *Il Secolo*, *Corriere della Sera*, *Italia* i *Lombardia* pomieszczają jego życiorys, niektóre i wizerunek. Kraszewskiego dzieła prawie wszystkie są przełożone na język rosyjski i jest to autor w Rosyi ogromnie popularny. Życzmyż mu więc i my z sercem przybytku sił żywotnych i dzielności. Dowiaduję się, że firma księgarska Treves, jedna z najpierwszych, najpierwsza może we Włoszech, przystępuje obecnie do przekładu zbiorowego najlepszych utworów Kraszewskiego.“

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj, w sobotę, 28 b. m., *Afrykanka*, opera w 5 aktach Mayerbeera, z panią Arkłową w tytułowej partji. — Jutro, w niedzielę, 29 b. m., po południu o godzinie wpół do 4 *Halka*, opera w 4 aktach St. Moniuszki; wieczorem o godzinie 7: I. *Ogniem i mieczem*, odcłona II z dramatu H. Sienkiewicza; II *Konfederacy Barycy*, akt II z dramatu Adama Mickiewicza; III *Straszny Dwór*, arya kurantowa, odśpiewa p. Bandrowski; IV *Kościuszek pod Racławicami*, oddział III, pod tytułem Bartosz Głowacki; V *Konrad Wallenrod*, pieśń z wieży z chórem damskim, odśpiewa pani Arkłowa; zakończy obraz z żywych osób p. t. *Sowiński pod Wola*. — W poniedziałek, 30 b. m., *Montjoie*, komedia w 5 aktach Oktawiusza Feuillet'a z p. Żelazowskim w roli tytułowej.

— **Nieszczęśliwe wypadki.** W dniu 20 b. m. odebrał sobie życie przez powieszenie gospodarz gruntowy w Krasicach, starostwie przemyskim. — W gminie Wiśnicz starym, starostwie bocheńskim, znaleziono dnia 20 b. m. w stawie zwłoki dziecięcia płci męskiej. Śledztwo wykazało, iż służąca Maryanna Nowak wrzuciła dziecko zaraz po urodzeniu do stawu. Winną aresztowano.

— **Rabunek.** Władysław Paterek z Turki, powracający dnia 10 b. m. z jarmarku w Rozwadowie, został w Pilchowie napadnięty przez tamtejszych dwóch parobków, kijem z tyłu uderzony i obrabowany. Żandarmerja wysłodziła sprawców rabunku i odstawiła do sądu.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono stróżowi Winnickiemu z zamkniętego strychu pod l. 4 ul. Grodzickich wypraną, jeszcze mokrą bieliznę w wartości 20 złr.; z piwnicy p. l. 22 ul. Piekarska, cztery faski masła 7 do 8 garney zawierające i faskę rydłów, czerwoną chustkę w czarne pasy wr 8 złr.: złoty łańcuszek, dwie sr. łyżki znaczone A. J., sr. chelkę, korale i 50 złr. banknotami po 5 i 10 złr., sztukę sukna szewiutu wartości 24 złr. z wozu. — Znaleziono męską czarną rypsową krawatkę ze srebrną szpilką kształtu pszczoły, której korpus jest wysadzony 13ma drobnymi perełkami oraz zaś i skrzydła 6ma kolorowymi kamyczkami; przed dwoma tygodniami austriacki dukat na którego obwodzie w jednym miejscu jest znak lutowania sr. Zakwestionowano metalową ramkę z owalnym szkieletem z obrazkiem kolorowanym który przedstawia połączany krzyż owinięty u dołu różami, białymi liliami i niezapominajkami, oficerską blaszaną płaską puszkę do przechowywania legitymacji podczas kampanji i czarny pugilares na cygara z wyciskanej skóry po jednej stronie zejsrebrnemi arabeskami. Rzeczy te pochodzą z kradzieży tego lata za pomocą witrzychów, z zamkniętych pomieszczeń dokonanych.

— **Prenumerata pism rosyjskich.** Z ogłoszonych przez dziennik *Minutę* cyfr prenumeraty pism petersburskich, okazuje się, że ledwo kilka z nich ma dobre środki, większość zaś pędzi marny żywot. Największą poczytnością cieszy się ilustrowana *Niwa*, licząca 78.844 prenumeratorów, potem następuje *Swiet* 32.049 abonentów. Z innych pism cytujemy tu bardziej znane: *Nowoje Wremia* ma 18,305 prenumeratorów, ilustrowany dwuty-

godnik Now' — 15.018; brukowa Piet. Gas. 12.047; Nowosti: 1 wydanie 8.053 — drugie 8.204; tygodnik Nediela 6.400, Wiestn. Jew-ropy 5.612; Russkaja Starina 5.005, Minuta i Kotosja razem 4.001; Istoriceskij Wiestnik 4.168; Strekozu 3.644; Grażdamini 3.021, St.-Piet. Wied. 1.882; Birzew. Wiedom. 856.

— **Kat powieszony.** Przy egzekucyi, dokonanej na Ludwiku Riel, był obecny, jako pomocnik kata, pewien człowiek słynny z powodu awantury, jaka mu się przed dwunastu laty w Kanadzie zdarzyła. John Lewis, tak się ten człowiek nazywa, miał wtedy lat około czterdziestu, był mały i szczupły, i spełniał urząd drugorzędnego kata w małym zachodnim miasteczku. Nie miał dość siły, aby zmusić swoich delikwentów do poddania się operacyi, więc miał zwyczaj zniewalać ich perswazyą. Rozmawiał z nimi i tak ich umiał zająć, że sami nie wiedzieli, kiedy przeszli z tego życia w świat inny. Pewnego dnia otrzymał rozkaz uwolnienia ludzkości od strasznego metysa, zwanego Josuah Brown, który, nie licząc częstych napadów z bronią w rękę, kradzieży i oszustw, popełnił około sześciu morderstw. Ten łotr był olbrzymiej siły, a biedny kat drżał naprzód z obawy, jak też potrafił sobie z nim dać radę. To też z miną nadzwyczaj słodką i pojednawczą wszedł do celi więziennej, z kądem miał go zabrać. Uśmiechnięty zbliżył się do metysa, i przed zaczęciem rozmowy ofiarował mu wyborne cygaro. „Biedny przyjacielu! rzekł smutnie, to już tedy dzisiaj... Ci sędziowie rzeczywiście nie mają ani serca ani sumienia, żeby skazać na powieszenie takiego ładnego chłopca! to zbrodnia!” Skazany zamruczał coś niezrozumiałego pod nosem, co mogło ująć za przyznania się słuszności uwagom kata. — „No! ciągnął tenże dalej coraz najprzyjemniejszym tonem, pozwól związać ręce...” — „Za nic w świecie! zawołał olbrzym. Jeżeli chcesz, to tam mi je zwiążesz, ale pragnę iść na śmierć z wolnemi rękami!” — Wierny swemu systemowi kat, nie nalegał, i pochód się zaczął. Josuah szedł swobodnie z wolnemi rękami, jak człowiek zupełnie pogodzony z myślą, że trzeba zadość uczynić prawu i sprawiedliwości. Ale przyszedłszy na plac stracenia zaczął z wielką melancholią spoglądać na sznur z pętlą na końcu, który kołysał się tuż przy jego twarzy. — „Nigdy się nie odważyłem włożyć tam głowy, zamruczał, pokaz mi przynajmniej, jak to się robi!” — „Ba! odrzekł kat, robisz sobie z tego wielkie rzeczy! a to tak łatwo...” — I pocziw John Lewis założył z wielką wprawą, którą był winien częstej praktyce, sznur na swoją szyję. — „Widzisz, jak to łatwo, ciągnął dalej, teraz tylko tracić nogę!”... Nieskończył. Josuah dotknął nogą sprężyny i John Lewis, któremu ziemia się z pod nóg usunęła zawisnął w powietrzu... Pozem metys skoczył z platformy, przewrócił dwóch ludzi uderzeniem potężnego ramienia i uciekł. Wszyscy zgromadzeni naturalnie wprawdzie o ratowaniu powieszzonego, jak o pogoni za uciekającym. Odcięto sznur, i przywołano do życia Johna, ale Brown zniknął bez śladu. Złożony z urzędu za to niepowodzenie, biedny John został prostym pomocnikiem kata w Regina i w tym charakterze był przy straceniu Ludwika Riel.

Korespondencya redakcyi.

WP. J. O. w L. Telegrafowany kurs wiedeński i telegramy zbożowe, umieszczane były dotychczas na piątej stronnicy *Gazety*, z kąd wszelkie musiały być często usuwane, ilekroć nawał telegramów politycznych tego wymagał. Chcąc tego uniknąć i odpowiedzieć życzeniu łaskawych czytelników, w imieniu których W.Pan przemawia, będziemy odtąd umieszczać ów kurs stale na szóstej stronnicy, gdzie też codziennie znajdują go czytelnicy nasi, wraz z telegramami zbożowymi.

Notatki literacko-artystyczne.

(Credo. Chrześcijańskie prawdy wiary ks. Piotra Semeneńki. Lwów, Seyfarth i Gajkowski 1885. Konferencya apologetyczna o przyczynach niedowiarstwa w naszych czasach i o potrzebie religii, ks. Józefa Pelczara.)

(L) Mamy przed sobą dwie świeżo wydane prace, z dziedziny apologetyki kościelnej.

O. Piotr Semeneńko, generałny przełożony Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego, wypowiedziane przed rokiem w lwowskiej katedrze nauki z wykładem prawd wiary chrześcijańskiej, wydał obecnie w spornym tomie (331 str.) p. t. *Credo. Równocześnie ks. Józef Pelczar, kanonik kapituły krakowskiej i profesor uniwersytetu jagiellońskiego, ogłosił drukiem, mianem w roku przeszłym w czasie wielkopostnym dla młodzieży „Konferencye apologetyczne o przyczynach niedowiarstwa w naszych czasach i o potrzebie religii” (str. 123). Obie te książki nie są dla teologów wyłącznie, ani też dla ogółu wiernych pisane, ale dla ludzi, którym nie wystarczyła ta prosta wiara, którą Francuzi nazywają *la foi du charpentier*. A któż dzisiaj trzyma się po prostu pacierza i prawd katechizmowych, jak je otrzymał od matki lub od proboszcza przed pierwszą spowiedzią? Kto dziś nie rezonuje, nie mędrkuje,*

kogoż nie owiały nowinki niemieckiego pozytywizmu, francuskiego eklektyzmu, lub zgola ateizmu?

Dzieło ks. Semeneńki jest rezultatem dłu- goletnich rozmyślań, badań — jest streszczeniem całego systemu Hegla, towarysz Kajsiewicza i Jełowickiego, syn owej generacyi, która wydała tyle dzielnych duchów, bogatych umysłów, mistrzów słowa i pióra.

Wieg już ze względów językowych, literackiej formy, nastroju, sposobu wypowiedzania myśli, *Credo* ks. Semeneńki należy do płodów naj- świetniejszej epoki, ale epoki minionej.

Te same wiekiuste prawdy w odmienny sposób dają się stwierdzić i dowodzić w odstę- pie lat kilkudziesięciu.

Ojciec Semeneńko ma subtelność prawdzi- wego scholastyka, często mistyczny nastrój, a tło i więz loiczna, jakby z kategorii Kanta, przeniesiona do prawd chrześcijańskich. Dziś w filozofii mniej rezonują, mniej dbają o świe- tność definicyi — a natomiast nie obchodzi się bez ładunku erudycyi; tu także erudycyi wiele ale osłoniętej misterną budową metafizyczną.

Obrońcy słowa Bożego, złożonego w Koście- le, jak i jego przeciwnicy schodzą się na wspólnym gruncie analizy, która przeważa bodaj czy nie wyklucza syntetyczności poglądów. O. Semeneńko należy pod tym względem do wcze- śniejszej generacyi; może on niejednego nawrócić może co więcej wywołać adoratorów swojego sy- stemu, ale nie wszystkich dziś zdoła przekonać. Wykład wiary, przez niego pisany, dzieli się na następujące rozdziały: „O Wierze” — „O Bo- gu w Jego samodzielnosci” — „O Bogu w Trójcy św. Jedynym” — „O stworzeniu z niczego”, tu daje autor rozbiór trzech obłędów naszych: panteizmu, materializmu, i dualizmu; — dalej mówi „O stworzeniu świata” — „O stworze- niu człowieka” — „O wolnej woli człowieka” — „O grzechu pierworodnym” — „O wcielaniu” — „O Kościele” — „O Najświętszym Sakramencie”.

Każdy z tych traktatów jest jak piękna kaplica gotycka, strzelająca w niebo lasem ko- lumn i łuków i wiążąca się z innymi w jeden olbrzymi tum.

Konferencye księdza Pelczara, lubo tych samych dotyczą zagadnień, różnią się metodą. Nie jest to tak pełny wykład wiary — jak ra- czej umiejętnie zebrany szereg dowodów, opar- tych na powagach świeckich i kościelnych. Aby objąć cały wykład ks. Semeneńki trzeba uchwycić klucz, który podaje — ks. Pelczar zdaje sprawę z kwestyi i tych punktów, które dziś są sporne — a które stwierdza zarówno nauka wiary, jak i świadectwa umiejętności i cywilizacyi świeckiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank Rolniczy we Lwowie.

(Ulica Karola Ludwika l. 1)

Dnia 27 listopada 1885.

Ceny à 100 kilo — loco Lwów.

Pszennica	gotowa.	6-40	7-20
usposobienie		—	—
Zyto	gotowe.	5-10	5-65
usposobienie		—	—
Owies	obroczy	5-25	5-75
usposobienie		—	—
Jęczmień		5-25	7-—
usposobienie		—	—
Rzepak nowy		9-50	10-25
usposobienie dobre		—	—
	do nasienia	—	—
Groch	do gotow.	6-—	9-—
	obroczy	—	—
Wyka		4-50	5-75
Bobik		—	—
Hreczka		6-—	6-75
Kukurudza		—	—
usposobienie		—	—
Chmiel za 56 kl.		—	—
usposobienie		—	—
Koniczyna czerwona		35-—	46-—
biała		—	—
szwedzka		—	—
Spirytus za 10.000 lt. pret.		23-80	24-10

Usposobienie na targu zbożowym ob- jawia się nieco przychylniej, popyt na cel- ne ziarna mianowicie pszenicy białej i ży- to' więcej ożywiony, produkta strączkowe pierwszej jakości znajdują po cenach bie- żących łatwiejszy zbył, za olejne płać nie- co wyżej.

Koniec grubo ziarnisty w pięknym ko- lorze poszukiwany.

Bank rolniczy utrzymuje na składzie i w magazynach swoich: owies, chmiel i przyjmuje zamówienia na maszyny rol- nicze.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

III posiedzenie zgaik dzisiaj Marszałek krajowy, dr Zyblikiewicz o godzinie 11 min. 20 przed południem.

Na posiedzenie przybył dzisiaj JE. ks Adam Sapieha.

Urlopy otrzymali: JE. Kazimierz Grocholski na 5 tygodni, JE. br. Zie- miałkowski na 14 dni, hr. Miero- szowski na 4 tygodni.

JW Marszałek zakomunikował Izbie smutny i bolesny wypadek, jaki zaszedł w Rodzinie Najjaśniejszego Pana przez przedwczesny zgon króla Alfonsa Hiszpańskiego i prosił ażeby przez powstanie z miejsc pp posłowie dali wy- raz żalowi, i wyrazili swoją kondolenę i najżywszą boleść.

(Pp. posłowie wysłuchali tych słów powstawszy z miejsc)

Następnie zakomunikował p. Marsza- łek Izbie, w jaki sposób ukonstytuowały się komisye, wybrane na poprzednim posie- dzeniu:

Komisya administracyjna wy- brała przewodniczącym p. Czerkawskie- go, zastępcą jego hr. Szczęsnego Kozie- brodzkiego, a sekretarzami Adama Ję- drzejowicza i Onyszkiewicza.

Komisya budżetowa wybrała prze- wodn. Smarzewskiego, zastępcą Artura Potockiego, sekretarzem Stanisława Jędrzejowicza.

Komisya gminna: Kazimierz Ba- deni przewodniczącym; Czajkowski za- stępcą, A. Jędrzejowicz sekretarzem.

Komisya kultury krajowej: Lu- dwik Wodzicki przewodniczącym, Jan Tarnowski zastępcą, Gnoiński sekre- tarz.

Komisya prawnicza: Zawadzki przewodniczącym, Zoll zastępcą, Lenar- towicz sekretarzem.

Komisya szkolna: Mayer prze- wodniczącym, ks. Solecki i Czerkawski zastępcami, Stanisław Tarnowski (se- nior) i Łoziński sekretarzami.

Komisya górnicza: Gorayski prze- wodniczącym, Chamiec zastępcą, Ohry- mowicz sekretarzem.

Komisya petycyjna: Golejew- ski przewodniczącym, Lenartowicz za- stępcą, Bereznicki i Strasser sekre- tarzami.

Nowe petycje odesłano do właściwych komisyj

Z porządku dziennego pos. Abra- hamowicz w pierwszym czytaniu zapo- wadzał obszernie swój wniosek co do zapo- wadzenia opłat konsumcyjnych na pokry- cie wydatków funduszu krajowego. Motywa, które skłoniły szanownego posła do uczyn- nienia wniosku są:

Wzrastające z każdym rokiem potrze- by funduszu krajowego, tudzież niemożność pokrycia tych potrzeb dodatkami do podat- ków bezpośrednich, które pomimo, iż są zna- cznie wyższe od dodatków krajowych, po- bieranych we wszystkich innych krajach koronnych, jeszcze nie pokrywają zwyczaj- nych wydatków budżetu krajowego; obecne przeciążenie podatkami stałemi, a zwłaszcza gruntowym, wobec dokonywającego się prze- silenia w stosunkach produkcyi rolniczej, wzbudza usprawiedliwioną obawę co do nie- uniknionego upadku produkcyi i wyczerpa- nia sił podatkowych w kraju naszym; na- reszcie w innych krajach koronnych pobie- rane już bywają na potrzeby krajowe opła- ty konsumcyjne od napojów gorących, mię- sa itd., do nakładania których Sejmy kra- jowe w myśl postanowienia §. 22 Statutu krajowego są uprawnione, a więc celem po- krycia niedoborów w budżecie krajowym, względnie zniżenia krajowych dodatków od podatków bezpośrednich, wnosi poseł Abra- hamowicz, ażeby Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, iżby na najbliższej sesyi sejm- owej przedłożył projekt ustawy krajowej, wprowadzającej krajowe opłaty konsumcyj- ne.“ Pod względem formalnym odesłano wniosek szanownego posła, zgodnie z jego życzeniem, do komisyi podatkowej, ad- hoc z 9 członków wybrać się mającej.

Następnie pan Władysław Kozie- brodzki motywował swój wniosek z pro- jektem ustawy, zmieniającej po- tano- wienia § 26 ordynacyi wyborczej gminnej. Zgodnie z propozycją wnioskodawcy odesłała Izba tę sprawę do komisyi gminnej.

Na wniosek posła St. hr. Badeniego odesłała Izba znane przedłożenia rządowe z projektami ustaw o osuszeniu bagien i o regulacyi potoków do kultury komisyi kra- jowej.

Bez dyskusyi i zgodnie z wnioskami sprawozdawcy J. E. dr. Smolk i uchwała- ła Izba zezwolić: gminie miasta Kut na pobór 100 pre. dodatku do podatku konsumcyjnego od wina; gminie miasta Wieliczki na pobór 100 pre. dodatku do podatku konsumcyjnego

od wina; gminie miasta Wadowice na dal- szy pobór 75 pre. dodatku do podatku kon- sumcyjnego od mięsa i wina; gminie miasta Stanisławowa na pobór 100 pre. dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa; uchwała- ła dalej w II i III czytaniu projekta ustaw, ze- zwalających gminie miasta Podgórze na dal- szy pobór opłat od napojów spirytusowych i piwa, a gminie Tyczyn, powiatu rzeszow- skiego na pobór opłaty od napojów sło- dzonych.

Bez dyskusyi i zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy Wydziału krajowego J. E. dr. Smolki, przeszedł Sejm do porządku dziennego nad petycją gminy Bobowej, co do zezwolenia na pobór opłat od napo- jów do gminy wprowadzanych i nad spra- wą wyłączenia miejscowości Mikulsdorf ze związku gminy Otyunii.

Sekretarz posł Siengalewicz, odczytał wniosek posł. Antoniewicza i tow. domagający się powzięcia rezolucyi, w sprawie polepszenia bytu supleptom gim- nazyalnym.

Marszałek zakomunikował Izbie, że ukonstytuowała się komisya bankowa, wybierając J. E. ks Adama Sapiehe przewodniczącym. J. E. Włodzimierza hr. Russockiego jego zastępcą, a dr. F. Zuckra sekretarzem.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 z po- łudnia. Następne posiedzenie w poniedziałek o godzinie 11 z rana. Na porządku dzien- nym: Pierwsze czytanie sprawozdań Wy- działu krajowego: a) w przedmiocie proje- któw ustaw budowniczych dla mniejszych miast, miasteczek i wsi; b) o petycji osady Wielka Tnrebska w przedmiocie wyłączenia jej ze związku gminy Turbia i utworzenia z niej samostnej gminy; c) w przedmiocie spraw górniczych; d) w przedmiocie udzie- lania nauczycielom szkół ludowych zaliczek na płacę; e) o wniosku posła Romańczu- ka co do zmiany ustawy krajowej z dnia 22 czerwca 1867 nr. 13 Dz. ustaw i rozp. kraj. o języku wykładowym w szkołach lu- dowych i średnich. Pierwsze czytanie wnio- sku posła Antoniewicza w sprawie polepszenia bytu supleptom.

Najj. Pan udzielał przedwczoraj pu- blicznych posłuchań i raczył przyjąć po- między innymi generał porucznika Ła- szowskiego.

Wiener Zig. donosi: Z powodu zgo- nu króla hiszpańskiego Alfonsa XII Członkowie Najw. Domu cesarskiego i ary- stokracji złożyli kondolenę Najd. Ateksyśnie Elżbiecie, matce królowej Kry- styny Hiszpańskiej.

Nowy ambasador włoski przy Najw. Dworze, hr. Nigra, przybędzie dzisiaj do Wiednia i będzie we wtorek a najpóźniej we środę na posłuchaniu u Najj. Pana, przy- czym wręczy swoje listy uwierzytelniające. Pol. Corr. pisze: Pierwszy sekretarz tutejszej ambasady angielskiej, Wiktor Wel- lington Drummond, zostanie zamiano- wany nadzwyczajnym posłem i pełnomoc- nym ministrem w Monachium. Na jego na- stępcę przeznaczony został dotychczasowy konsul generalny w Budapeszcie, pułkownik Phipps. Dotychczasowy agent dyplomatycz- ny w Monachium, Mac Donell, został za- mianowany posłem w Rio de Janeiro.

C. k. attaché wojskowy w Londynie, książę Esterhazy, uda się z polecenia swojego rządu do Indyi, aby być obecnym na tamtejszych manewrach wojsk angielskich.

Z Berlina telegrafują, iż cesarz Wilhelm ma się już tak dobrze, iż bę- dzie mógł przyjąć prezydium parlamentu niemieckiego. Przedwczoraj przyjmował mo- narcha ks. Bismarcka.

Cesarzowa Augusta powróci dn. 30 b. m. z Kobleney do Berlina.

Dwór berliński, z powodu śmier- ci króla Alfonsa, przywdział trzytygo- dniową żałobę

Do *Dziennika Poznańskiego* dono- szą, iż interpelacya Koła polskie- go w sprawie wydalenia obcokrajow- ców przyjdzie na porządek dzienny parla- mentu dopiero we wtorek lub we środę przy- szłego tygodnia. Tekst interpelacyi uległ w ostatniej chwili zmianie i brzmi jak na- stępuje:

„W ciągu ostatnich miesięcy wydano lub zagrożono w najbliższej przyszłości wy- daleniem wielu tysiącom obcych poddanych, mianowicie we wschodnich prowincjach pru- skiego państwa.

Zwracamy się do urzędu Rzeszy z py- taniem, czy fakt ten i jego przyczyny do- szły jego wiadomości i czy rząd Rzeszy po- czynił już kroki lub czy takowe poczynić za- myśla, aby zapobiedz dalszemu przeprowadza- niu zarządzonego środka?”

Znany wniosek centrum, w sprawie misyj katolickich, został przekazany

osobnej komisji. Centrum zamierza przedłożyć wniosek, domagający się osobnej ustawy dla zaopiekowania się robotnikami (*Arbeiter-schutzgesetz*).

W długi preliiminarza, przedłożonego parlamentowi, armia niemiecka na stopie pokojowej składa się obecnie z 18.150 oficerów, 51.413 podoficerów, 347.965 szeregowców, 790 płatników, 3.531 pomocników szpitalnych i 13.440 innych zawodów, ogółem z 427.274 ludzi. Liczba koni służbowych wynosi 81.773.

Z Paryża donoszą, że zachodzi wprawdzie obawa przesilenia ministerialnego, które chce wywołać komisja dla kredytów tonkińskich, że jednak istnieje nadzieja, iż w pełnej Izbie, deputowani nie pójdą za głosem sprawozdania komisji, lecz utrzymując wniosek rządu, częściowej tylko ewakuacji Tonkinu.

Petit Journal ogłasza notę półurzędową, w której zaprzecza ogłoszonym przez wszystkie dzienniki domysłom, jakoby prezydent republiki miał zamiar zwołać kongres na 12 grudnia. Zwraca przytem uwagi, że 12 grudnia przypada w sobotę, a na niedzielę naznaczone zostały wybory uzupełniające z departamentu Sekwany.

N. fr. Presse otrzymała z Rzymu następującą depeszę: Redakcja ostateczna urzędowej noty w sprawie wysp Karolińskich była już ukończona, gdy nadeszła wiadomość o śmierci króla Alfonsa. Protokoły za porozumieniem z kanclerskim urzędem w Berlinie, miały być podpisane w Rzymie, obecnie zależy to będzie od postawy p. Sagasty. Sądzą jednak, że zgadzi się na kompromis ułożony.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 28 listopada. Według sprawozdania, ogłoszonego w Dorna w *Volkswirtschaftlicher Wochenschrift*, jakie złożył właśnie komendant parowca „Nautilus”, sekeyi marynarki Ministerstwa wojny, powiodło się zabiegom konsula austro-węgierskiego w Shanghai oraz przedstawicielowi tamtejszej firmy „Russel i Spółka” zapewnić austro-węgierskim firmom dostawę materiału wojennego dla rządu chińskiego.

Wiedeń, 28 listopada. Sejmy Morawy i Szląska wyraziły w sposób uroczysty ubolewanie z powodu zgonu króla hiszpańskiego.

Wiedeń, 28 listopada. (Tel. pryw.) Z Brukseli donoszą tutejszym dziennikom, iż generalny dyrektor jednego z większych towarzystw udał się do Bukaresztu, aby zawrzeć kontrakty na wielkie dostawy dla warowni rumuńskich.

Innsbruck, 28 listopada. Sejm tyrolski przyjął wniosek nagły w sprawie złożenia komisji z 15tu członków, dla obradowania nad sprawą powetowania szkód zrządzonych wylewami.

Bukareszt, 28 listopada. Izby zostały wczoraj otwarte. W sprawie zagranicznego położenia powiedziano w mowie tronowej: Silni jasnym stanowiskiem, jakie zajmujemy, niemniej silni przyjaznemi stosunkami, jakie nas łączą ze wszystkimi mocarstwami, śledziliśmy z największym spokojem wypadki po tamtej stronie Dunaju, lecz zarazem zwracaliśmy całą naszą uwagę, aby być zdala od zatargu, którego załatwienie przysługuje w głównych punktach mocarstwom podpisanym na traktacie berlińskim. Pomimo to, doznaliśmy bolesnego wrażenia, widząc, iż powstają pewne obawy co do zachowania ogólnego pokoju, który tak niezbędny dla rozwoju wszystkich państw, dla nas przede wszystkim jest dobroczynnym, dla nas, którzy tak bardzo wiele mamy do zdziałania, aby osiągnąć ów stopień rozwoju i postępu, do jakiego dąży kraj cały.

Madryt 28go listopada. Gabinet przed ustąpieniem załatwił sprawę wysp Karolińskich przez podpisanie odpowiednich protokołów. Nowy gabinet z Sagastą na czele i Moretem jako ministrem spraw zagranicznych ukonstytuował się i złożył przysięgę.

Madryt, 28 listopada. (Tel. pr.) Wczoraj przywieziono zwłoki króla Alfonsa do Madrytu. Około 200.000 ludzi zalegało place i ulice, które posiadał się kondukt żałobny. W kołach dobrze poinformowanych zapewniają, iż królowa Krystyna ma zamiar kierować się polityką liberalną i pojednawczą, i poruczyć obronę tronu swojej córki narodowi hiszpańskiemu.

Madryt, 28 listopada. Królowa Krystyna uspokoiła się nieco. Chciała ona z początku usunąć się do klasztoru, od tego zamiaru jednakże odwołała ją rodzina.

Republikańskie i karlistowskie dzienniki przemawiają w sposób odrębny. W kraju panuje spokój. Z pobudek ostrożności proklamowano stan oblężenia w San Sebastian, Kartaginie, Barcelonie i na wyspach kanaryjskich.

Paryż, 28 listopada. (Tel. pr.) W komisji tonkińskiej Izby deputowanych minister spraw zagranicznych, Freycinet, stwierdził, iż rząd chiński wypełnia lojalnie postanowienia traktatu pokojowego.

Paryż, 28 listopada. W komisji tonkińskiej oświadczył prezes gabinetu Brisson, iż rząd nie będzie prowadził nadal ekspansywnej polityki kolonialnej, lecz odrzuci przytem każdy wniosek, domagający się ewakuacji Tonkinu. Rząd zmniejszy wojska okupacyjne, nie ograniczy jednak rozmiarów okupacji. Minister wojny oświadczył, iż Anam został już prawie całkowicie upacyfikowany.

Londyn, 28 listopada. Wczoraj do godziny południowej wybrano 119 konserwatywnych, 116 liberalnych i 12 Irlandczyków. Stronnictwo konserwatywne zdobyło 73 nowych miejsce, liberalne 29.

Londyn, 28 listopada. W obu okręgach wyborczych zachodniego przedmieścia Londynu, Kensington, zwyciężyli kandydaci liberalni, w dwóch zaś przedmieściach południowych Londynu, konserwatywni.

Nowy York, 28 listopada. Generał Caceres obsadził w poniedziałek Chiloe i San Malco. Lima jest zagrożoną.

Wojna Serbsko Bułgarska.

Belgrad, 25 listopada. (Tel. naszego specjalnego korespondenta (B.)) Piroć został zdobyty przez Bułgarów. Tak opiewała pierwsza wiadomość, jaka nadeszła do jednego z tutejszych poselstw z placu boju, wczoraj z rana, a po południu wieść ta rozeszła się po całym mieście. Wielkie zaniepokojenie wywołane skutkiem tego, skłoniło rząd do ogłoszenia w Belgradzkim dzienniku urzędowym następującego komunikatu: „Nisz 27 listopada. Bułgarzy zaatakowali wczoraj całą siłą swych wojsk nasze pozycje pod Piroć. Armia nasza w sposób bohaterski broniła stanowisk swoich, przyczem artyleria świetnie spełniła swoją powinność. Bułgarzy zostali odparci i ponieśli wielkie straty. Wiadomość ta powitała tu została z wielką radością. Wiarygodne jednak doniesienia jakie otrzymały tutejsze poselstwa twierdzą stanowczo, iż Piroć w nocy został zdobyty, przyczem obie artylerie walczące olbrzymie nawzajem wyrządziły sobie szkody. O sposobie zdobycia Piroću obiegają dwie wersje:

jedna, iż po całodziennej walce Piroć został wczoraj wieczór szturmem zdobyty, druga, że Serbowie z pozycji swych, w okolicy Piroću zostali wyparci, a wojska serbskie pod osłoną ciemności nocnych, o północy opuściły Piroć.

Belgrad, 28 listopada. (Tel. naszego specjalnego korespondenta (B.)) Belgradzki dziennik urzędowy, otrzymuje z Bregowy pod dniem 27 b. m. następującą depeszę: Generał Leszani przypuścił wczoraj szturm do Widdynia. Miasto pali się w kilku punktach. Według wszelkiego prawdopodobieństwa miasto to dzisiaj się podda. Armia timocka pełna wielkiego zapału. Stan zdrowia wojsk nie pozostawia nic do życzenia.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Po 48-godziennym milczeniu, rząd ogłosił następujący urzędowy biuletyn: Bela Palanka 27 listopada, godzina 4 po południu: Monarcha zarządzając w Niszu wszystko, co jest nieodzownem dla obrony kraju, powrócił dzisiaj do armii, która walczy pod Piroćem. Nasza artyleria odniosła świetne sukcesy. Postawa wojsk jest dobrą. Ponieważ dzisiaj przerwana jest komunikacja pocztowa i telegraficzna z Niszem, należy powyższą depeszę w ten sposób zrozumieć, iż obecnie walka ta toczy się tylko pod Piroćem. Piroć sam znajduje się (widocznie) w ręku Bułgarów.

Prywatne i kolejowe komunikacje pomiędzy Belgradem i Niszem przerwane. Zrana o godzinie 10 miało w pogotowiu sto wozów dla przewozu wojsk.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Wczoraj toczył się bój dookoła Bela Palanki, dokąd dzisiaj zrana została przeniesiona główna kwatera serbska. Rezultat walki dotychczas nieznany. Nad obwarowaniem Niszu pracują z wielkim pośpiechem. Wczoraj wieczorem ósmy pułk (załoga w Belgradzie) armii czynnej został wysłany z pośpiechem do Niszu, a służbę garnizonową sprawują wojska drugiego powołania.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Hr. Khwenhüller, austro-węgierski poseł, udał się do Niszu. — Hr. Walterskirchen, z taborem sanitarnym maltańskiego zakonu przybywa tu w niedzielę. Spodziewanem jest tu także przybycie wielkiego przeora ks. Liehnowskiego.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Urzędowy biuletyn potwierdza dzisiaj, iż Piroć dostał się dnia 26 b. m. w ręce wojsk bułgarskich, dnia 27 został odebrany i tegoż dnia ponownie utracony.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Świetny dowód patriotyzmu złożyła deputacja tutejszego stanu kupieckiego, która udała się wczoraj do ministra spraw wewnętrznych Marinkovica, prosząc go, aby dalej prowadzono wojnę i zaciągnięto na potrzeby wojenne nową stumilionową pożyczkę. Kilku kupców oświadczyło gotowość zamknięcia sklepów i oddania całego swojego kapitału do dyspozycji rządu. Deputacja ta została wysłana skutkiem doniesień o przyjętem rzekomo przez rząd bułgarski zawieszeniu broni i rozpoczęciu rokowań pokojowych. Godnem jest uwagi, iż minister Marinkovic, przyjmując deputację, nie był poinformowanym wcale o położeniu na teatrze wojennym.

Królowa Natalia ma się lepiej. Wczoraj wyjechała po raz pierwszy na spacer. Była ubrana w czer-

ni i wydawała się cierpiącą. Kazała zawieźć się do przystani, z kąpielarni właśnie odpłynąć parowcem „Drina“ 36 rannych żołnierzy do domów, aby leczyć się z ran w kole rodzinnem. Królowa przywiozła z sobą ubrania, cygara i t. d., które rozdała pomiędzy żołnierzy. Gdy okręt ruszył, zawołała królowa: „Do widzenia w dobrem zdrowiu! Zdrawia da se widy-mo! Entuzjastyczne z pokładu okrzyki: *Żywiła kralica!* „niech żyje królowa! były odpowiedzią na powyższe słowa.

Król Milan podziękował telegraficznie królowej za jej opiekę nad rannymi.

Belgrad, 28 listopada. (Telegram naszego specjalnego korespondenta (B.)) Wczoraj przeniesiona została ponownie główna kwatera z Akpalanki do Niszu. Z całej okolicy przyzwano ludność do wznoszenia obwarowań w wozach Niszu. Dziś odbywa się w Niszu rada wojenna i ministerialna na której między innymi ma być mowa o zaciąganiu nowej pożyczki. Przewidywane jest także chwilę ustąpienie ze stanowiska generalnego szefa sztabu ministra wojny Petrowica. Topolowic objąć ma dowództwo nad armią. Wczoraj przybyło tu sześciu armeńskich lekarzy. Dziś zapowiada prezydent stowarzyszenia Czerwonego krzyża generał Lawricz przybycie angielskiego taboru sanitarnego z 12 lekarzami.

Sofia, 28 listopada. Miasto Piroć zostało zajęte nie przez główne siły armii bułgarskiej, ale tylko przez kilka batalionów, gdyż obawiano się wybuchu min ukrytych.

Armia serbska znajduje się na drodze do Niszu, o 12 kilometrów, gdyż w kierunku Ak-Palanki została odparta. Dnia 26 rozpoczęła się walka o 2 godzinie rano. Ze strony serbskiej, były cztery dywizje w ogniu, które stały przeciw większej połowie sił bułgarskich. Serbowie, którzy po lewej i prawej stronie Piroću opanowali wzgórza, opuścili po gwałtownej walce pozycje swoje na lewo od Piroću. Na prawo od Piroću trwała walka jeszcze o trzeciej po południu, o której to porze armia bułgarska zaczynała zyskiwać teren w kierunku ku Niszowi. W Piroću nastąpiły dwa wybuchy i są obawy, że miasto jest podminowane.

Berlin, 28 listopada. (Tel. pr.) *Kreuz. Ztg.*, p. dnosząc pogłoski o abdykacji króla Milana, pisze, iż osadzenie na tronie księcia Karadżordżewicza, byłoby to samo, co pozwolić na to, aby panowanie, a przynajmniej wpływ Rosyi rozciągał się od zatoki kotarskiej aż do morza Czarnego.

Belgrad, 28 listopada. (Tel. pr.) Ludność tutejsza jest przeciwną zaniechaniu działań wojennych. Obiega pogłoska o zmobilizowaniu żołnierzy trzeciego powołania. Król Milan zdecydowany jest podobno prowadzić walkę do ostateczności.

Przedstawiciele Mocarstw wypracowali program dla rokowań pokojowych.

Londyn, 28 listopada. Do *Times* donoszą z Konstantynopola, że porozumiano się już co do interwencji Turcji, Austro-Węgier i Rosyi w sprawie przywrócenia pokoju między Serbią i Bułgarią.

Sofia, 28 listopada. (Tel. pryw.) Wojska bułgarskie zajęły Piroć i maszerują na Nisz. Główna kwatera księcia Aleksandra znajduje się w Piroću.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki

L. 4308. (7902 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Dukli podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie w kwocie 17911 złr. z pn. przedsięwzięta zostanie u tutejszego sądu 17 grudnia 1885 o godzinie 9 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. k. 114 w Dukli ut dom tom. II pag. 128 n 3 haer. spółki komandytowej pod firmą „Spółka naftowa Ropińska Wiktor hr. Starzyński i spółka“ własnej.
Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 14663 złr 75 ent. w. a., wadyum 1400 zł. wal. austr.
Wyciąg tabularny protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.
O tem zawiadamia się strony interesowane, a to wierzycieli, którym by ta uchwała lub późniejsze z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, lub którzyby po 28 listopada 1882 prawo hipoteki na tej realności uzyskali do rąk kuratora Teofila Gorczyńskiego w Dukli.
Dukla, dnia 3 października 1885.

L. 5376. (7903 2—3)
W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie na prośbę Jakóba Liebermana celem zaspokojenia wierzytelności 221 złr. a. w. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 115/216 w Dolinie położonej ciału tabularne stanowiącej dłużników Elżbiety Hordy Lachowskiej i Jana Sehmla własnej w dwóch terminach a to 10 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami:
I. Cenę wywołania stanowi kwota 1160 złr. w. a., zakład 116 złr. w. a.
II. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
III. W razie iżby przy pierwszych dwóch terminach cena szacunkowa uzyskać się nie dała w myśl dek. nadw. z 25 czerwca 1824 nr. 2018 zb. u. s. dołożenia łagodniejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli do sądu tut. na 21go stycznia 1886 godz. 3 po południu.
Resztę warunków, wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Dolina, 28 października 1885.

L. 1693. (7888 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Mojżesza Hilmana przeciw Elkowi i Annie Kowalewiczom o zapłacenie sumy 150 zł. w. a. z pn., odbędzie się w dniu 17 grudnia 1885, 9 godzinie rano, publiczna sprzedaż realności położonych w Parzyczku pod l. 113, pod warunkami ułożonemi w tusadowej uchwale z dnia 18 czerwca 1884 l. 3895.
Cena wywołania 510 zł. w. a.
Zakład 51 zł. w. a.
C. k. sąd powiatowy
Nadwórna, dnia 2 sierpnia 1885.

L. 1779. (7889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie ogłasza, że w datach: 14 grudnia 1885, 19 stycznia 1886, 24 lutego 1886, o godzinie 10 rano odbędzie się gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 49 w Pilchowie położonej, wedle wyk. hip. l. 67 Adama Kowala własnej, na rzecz Jakóba Messinga pto 50 złr. z pn., w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1892 zł., lub wyżej tejże, na trzecim terminie także poniżej takowej.
Wadyum wynosi 189 złr.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
Rozwadow, 30 września 1885.

L. 11336. (7350 2—3)
Dnia 20 stycznia 1886 i dnia 17 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w gmachu c. k. sądu obwodowego w Samborze przymusowa publiczna licytacja 5/12 części realności pod l. k. 2765 w Samborze dzielnicy miejskiej położonej, wedle Dom. VII pag. 405 n. 13 haer. Mali Kesslerowej własnej.
Cenę wywołania suma 606 złr. 75 ent. jako wartość szacunkowa.
Wadyum 6 złr.
W razie nieuzyskania ceny szacunkowej na powyższych dwóch terminach, zostaną ułożone łagodniejsze warunki na terminie 19 lutego 1886, o godzinie 10 rano, a nie jawiący się wierzyciele będą uważani za przystępujących do większości.
Resztę warunków, ekstrakt tabularny i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze sądowej.
O czem się uwiadamia chęć kupienia mających, z miejsca pobytu i życia niewiadomych wierzycieli Karola Haffnera, Antoniego Sławińskiego, Wingerta, Walentego Byrke, ks. Buszczakowskiego, Jana Głotowskiego, jakoteż wszystkich tych, którzyby

po dnia 15 września 1885, jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tych części realności prawa rzeczowe nabyli, lub którzyby niniejszą uchwałą wezas lub weale doręczoną być nie mogła przez kuratora adwokata dr. Stenermanna z substytucją adw. dr. Fitternika w Samborze i przez edykta.
Sambor, 20 października 1885.

L. 7081. (7836 2—3)
W dniach 22 grudnia 1885, 26go stycznia i 2 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 17 w Bonarówce położonej, wedle wyk. hip. l. 108 dłużnika Franciszka Boezara własnej, na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie pto 200 zł. w. a. z pn.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 720 zł.
Zakład 72 zł.
Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej sumy wyrównującej wszystkie długi hipoteczne powyższą realność obciążające.
Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 2 marca 1886, godzinie 10 rano.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przegladnąć można w tus. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Alojzego Pietrzyckiego z Krosna.
C. k. sąd powiatowy
Krosno, dnia 23 sierpnia 1885.

L. 6198. (7822 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje celem zaspokojenia pretensyi p. Kazimierza Winnickiego w kwotach 3000 dukat. holl. i 5000 dukat. holl. z przynależnościami, publiczną sprzedaż dóbr Łużna z przyległościami Łużna górna, Łużna dolna, Zaborówka, Pogwizdów, Wesołów, Lisia, Krzyszosiówka, Podlesie, Kaplica i Niżnie, w powiecie Gorlickim położonych, stanowiących z wymienionemi przyległościami jedno ciału tabularne l. wyk. hip. 556 objęte, a pana Władysława Skrzyńskiego z podstawieniem tegoż dzieci, w prawem małżeństwie spółdżonych i spółdzic się mających, a w razie nieistnienia takowych, z podstawieniem p. Heleny ze Skrzyńskich hr. Ostrowskiej, własnych, w jednym terminie dnia 23 grudnia 1885, o godzinie 10 przed południem w gmachu tut. sądu odbyć się mająca.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tychże dóbr obliczona na 168.837 złr 90 ent. w. a.
Každy z przystępujących do licytacji, winien złożyć do rąk komisji licytacyjnej wadyum w kwocie 8442 zł. w. a.
O rozpisaniu niniejszej przymusowej publicznej sprzedaży zawiadamia się strony sporne, c. k. urząd podatkowy w Gorlicach, oraz wszystkich wierzycieli hipotecznych; zaś tych, którzyby prawo zastawu na powyższych dobrach w dniu, lub po dniu 31 stycznia 1885, uzyskali, jakoteż tych, którzyby uchwałą niniejszą i dalsze w tej sprawie zapasę mające nie mogły być doręczone, jakoteż niewiadomych z życia i pobytu Abrahama Holländera, Mendla Olinera, Mirle Leser, Wita hr. Zelenkiego, Erazma Gołuchowskiego i tychże z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, do rąk kuratora p. adw. dr. Janczury w Nowym Sączu i przez edykta.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny rzeczonych dóbr w tutejszej registraturze przejrzeć być mogą.
Nowy Sącz, 10 października 1885.

L. 5151. (7657 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacji we Lwowie od Stacha Kormyły się należącej w kwocie 137 zł. 76 ent. w. a., odbędzie się licytacja realności pod l. k. 41 — 53/33 w Susulowie wyk. hip. 80 i 2/8 części wyk. 221 księgi gruntowej gminy Susulów objętej, na trzech terminach: dnia 23 grudnia 1885, dnia 27go stycznia 1886 i dnia 3 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w biurach tegoż sądu.
Termin do ułatwiających warunków d. 3 marca 1886.
Cena wywołania w kwocie 300 złr. w. a., wadyum zaś 10 procent ceny wywołania.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którzyby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem Włodzimierza Luszpińskiego, z substytucją Aleksandra Strockiego z Komarna.
Komarno, dnia 8 lipca 1885.

L. 5842. (7827 2—3)
Podaje się do wiadomości, iż dnia 23 grudnia 1885, dnia 28 stycznia 1886 i dnia 1 marca 1886, o godzinie 9 rano, odbędzie się w sądzie przymusowa sprzedaż realności leż. k. 22 w Karniowicach małoletnich: Maryanny, Wojciecha, Antoniego, Józefa, Stanisława, Franciszka i Jana Bartosików własnej, na zaspokojenie 471 złr. z pn. Maryannie Strzemeckiej należnej.
Cena wywołania wynosi 1995 złr.
Wadyum 199 zł. 50 ent.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Myszkowski w Chrzanowie.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzania.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dnia 29 maja 1885.

L. 7384. (7384 3—3)
Na zaspokojenie pretensyi galic. akcyj. Banku hipot. we Lwowie w kwocie 924 zł. z przn., przedsięwzięta zostanie na dniu 11 stycznia 1886, o godz. 10 rano w b. IV tut. sądu publiczna licytacyjna sprzedaż części dóbr Czeremchów IH., Zarszczyzna w tutej. powiecie położonych, masy spadkowej Antoniny Cetwińskiej własnych, a to także poniżej ceny wywołania w sumie 57700 złr. wal. austr.
Wadyum wynosi 2885 złr.
Kuratorem nieznanych z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli ustanowiono tut. adw. dr. Edwarda Milgroma.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć lub odpisać można w tus. registraturze.
Sąd obwodowy
Kołomyja, 20 sierpnia 1885.

L. 6407. (7410 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje do powszechnej wiadomości, że do przedsięwzięcia w gmachu tutejszósadowym egzekucyjnej sprzedaży w drodze licytacji połowy realności pod l. k. 86 w Rzeszowie do dłużniczki Mirli Blum należącej, uchwałą z dnia dzisiejszego, celem zaspokojenia zapadłych rat: 480 złr., 480 złr., 480 złr., i 480 złr. i resztującego kapitału w kwocie 7290 złr. 64 ent. w. a. z pn. na rzecz kasy oszczędności miasta Rzeszowa, bez poprzedniego oszacowania dozwolonej, wyznacza dwa terminy, mianowicie na dzień 22 grudnia 1885 i na dzień 29 stycznia 1886, każdym razem o godz. 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowi kwota 8000 złr. w. a.
Wadyum wynosi 800 złr. w. a.
W razie gdyby na wzmiankowanych dwóch terminach rzeczona połowa realności za cenę wywołania, lub wyżej takowej sprzedana być nie mogła, wyznacza się termin celem ułożenia łagodniejszych warunków licytacyjnych na dzień 30go stycznia 1886 o godzinie 9 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych niniejszej sprzedaży przejrzeć można w registraturze tutejszósadowej.
Dla wierzycieli, którymby uchwałą ta z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, tudzież tych, którzyby dopiero po dniu rozpisanej licytacji do hipoteki weszli, ustanowiono kuratorem adw. dr. Reinesa z substytucją adw. dr. Fechtlegena.
Rzeszów, dnia 15 października 1885.

L. 3422. (7356 3—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w sumie 150 złr. w. a. z pn., odbędzie się w trzech terminach a to 21 stycznia, 18 lutego i 18 marca 1886, każdym razem o 10 godzinie przed południem w budynku sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 20 w Skórowy położonej leż. wyk. hip. 31 objętej, dłużnika Jana Kukli własnej.
Cena wywołania 500 złr. w. a., wadyum 50 złr., bliższe warunki do przejrzania w registraturze sądowej.
Brzostek, 13 września 1885.

L. 11010. (7416 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 91 złr. w. a. z pn., odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie w trzech terminach mianowicie 11 stycznia, 15 lutego i 15 marca 1886, każdym razem o godzinie 10ej przed południem przymusowa licytacja połowy realności dłużnika Tadeusza Kołodzieja własnej pod l. 30 w Proszówkach i połowy realności dłużnika Szymona Kołodzieja własnej pod l. 73 także w Proszówkach w powiecie boheńskim położonych pierwszej w wyk. l. 30, a ostatniej wykazu hip. leż. 73 objętej.
Cena wywołania wynosi dla realności pod l. 30 kwotę 375 złr., a wadyum 37 zł. 50 ent., zaś cena wywołania dla realności l. 73 wynosi 750 zł., a wadyum 75 zł. w. a.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adw. dr. Serafiński w Bochni.

Wyciągi hipoteczne i resztę warunków licytacyjnych mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzane.
Bochnia, dnia 22 września 1885.

L. 10754. (7890 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 11 g. udnia 1885 i 15go stycznia 1886, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 lutego 1886 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. l. 43 gminy katastr. Przeniczniki, Onufrego Łomianskiego własnej, na rzecz Stowarzyszenia „Eintracht“ pto 100 zł. z pn.
Cena wywołania 631 zł.
Wadyum 63 zł. 10 ent.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Daniłowicza.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 13 lutego 1886, o godz. 11 przed południem.
C. k. sąd powiatowy.
Tyśmienica, 26 października 1885.

L. 6147. (7883 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 14 stycznia 1886 i 12go lutego 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 marca 1886 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 70, według wyk. hip. l. 90 gminy Horpin objętej, Wojciecha Czerwińskiego własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie pto 150 zł. z pn.
Cena wywołania 450 zł.
Wadyum 45 złr.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Jakóba Szajgin z Horpin.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 12 marca 1886, o godzinie 9 rano.
C. k. sąd powiatowy
Kamionka, 28 września 1885.

L. 4537. (7881 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Boryni zawiadamia, że w dniach 7 grudnia 1885, 21go stycznia 1886 i 24 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie celem zaspokojenia na rzecz Maksyma Babińca kwoty 97 zł. 43 ent. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 38, 36 i 70 rep. 43 i 49 w Zawadce położonej, ciału tabularnego niestanowiącej, do spadkobierców po s. p. Kornelu Demianowskim, a to: Pauliny, Antoniny, Julianny, Józefa, Julii i Katarzyny Demianowskich i leżącej masy spadkowej po s. p. Elżbiecie Demianowskiej należącej, ze wszelkimi do tejże realności w protokół zastawniczego opisanie z dnia 19 maja 1871 l. 1532 należącemi gruntami i przynależnościami.
Cena wywołania stanowi kwotę 1326 zł. — wadyum 132 zł. 60 ent.
Bliższe warunki, jakoteż protokół zastawniczego opisanie można w tus. registraturze przegladnąć.
Borynia, 30 września 1885.

L. 6346. (7775 3—3)
C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż w dniach 21 grudnia 1885, 25 stycznia i 22 lutego 1886 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 65 l. wykazu hipot. 64 w Porębie położonej, Antoniego Wincenciaka własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 500 zł.
Cena wywołania 1500 złr.
Wadyum 150 zł.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Myślenice, 25 października 1885.

L. 10175. (7478 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem wydobycia należności Siny Orbacha od Arona Walkera w kwocie 600 zł. z pn., odbędzie się w dwóch terminach, a to: dnia 22 grudnia 1885 i dnia 26 stycznia 1886, zawsze o godzinie 10tej rano w sądzie egzekucyjna sprzedaż realności gruntowej w Dornbachu położonej, dłużnika Arona Walkera wedle wyk. hip. 77 ks. grun. Dornbach w powiecie i jego żony Frymety Walker w powiecie własnej.
Cena wywołania 3200 zł.
Wadyum 220 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
Leżajsk, dnia 22 października 1885.

L. 6479. (7707 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Goldfarba w kwocie 25 zł. z pn., odbędzie się w tutejszym w dniach 29 grudnia 1885, 29 stycznia i 2 marca 1886, publiczna sprzedaż posiadłości w Białobokach położonej, l. w. h. 162 objętej Kazimierza Szpylika własnej. Cenę wywołania stanowi kwota 250 złr. w. a.

Wadium 25 zł. — w gotówce lub papierach publicznych.

Ekstrakt hipoteczny i resztę warunków licytacji można przejrzeć w Ekspedycie sądowym.

Kuratorem zaś niewiadomych wierzytelności ustanowiono adw. dr. Gottlieba w Jarosławiu.

Przeworsk, 18 sierpnia 1885.

L. 2078. (8941 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie ogłasza, iż w dniach 14 grudnia 1885, 19 stycznia 1886 i 22 lutego 1886, o godzinie 10 rano, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 31 w Turbii położonej, wedle wyk. hip. 50 Jana Kowalika własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. zakł. kred. włośc. pto 76 złr. 4 ct. zpn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 225 złr. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadium wynosi 22 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Rozwadów, 20 października 1885.

L. 6928. (7942 1—3)

C. k. sieniawski sąd pow. przedsięwzięcie w drodze publicznego przetargu w zabudowaniu sądowym, celem zaspokojenia wierzytelności sieniawskiego towarzystwa zalickowego w kwocie 250 złr. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności kod l. s. 57 w Piskorowicach, w powiecie sądowym sieniawskim a starostwie Jarosławskim położonej, dłużników Ełiska Fried i Laje Fried własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej w dniu 10 grudnia 1885, 14 stycznia i 18 lutego 1886, zawsze o 10 godzinie rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 380 złr.

Zakład wynosi 38 złr.

Warunki licytacyjne i akt opisanie mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Sieniawa, 30 września 1885.

L. 4456. (7940 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie ogłasza, iż w dniach 14 grudnia 1885, 19 stycznia 1886 i 22 lutego 1886 o godzinie 10 rano, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 118 w Jastkowicach położonej, wedle wykazu hipotecznego 129 Walentego Koczwały własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego pto. 12 rat po 13 złr. i resztującego kapitału w kwocie 172 złr. 7 ct. w. a. zpn., w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1100 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadium wynosi 110 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Rozwadów, dnia 20 października 1885.

L. 2856. (7937 1—3)

W sprawie Eizyka Kurfürsta, przeciw Stefanowi Diaczuk pto 50 złr. zpn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 23 gminy kat. Hołotki objętej, Stefana Diaczuka własnej, w trzech terminach, mianowicie dnia 15 grudnia 1885, dnia 12 stycznia i dnia 16 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi kwota 376 złr. 22 ct., niżej której realność ta dopiero przy trzecim terminie licytacyjnym sprzedaną będzie.

Zakład wynosi 37 złr. 62 1/2 ct.

Akt zastawniczego opisanie i oszacowania, wyciąg tabularny i reszta warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Nowosiółko, dnia 28 sierpnia 1885.

L. 6344. (7773 3—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż w dniach 21 grudnia 1885, 25 stycznia 1886, 22go lutego 1886, o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Krzywaczce położonej, według l. w. h. 81 księgi gruntowej tejże gminy Zofii Klimczykowej, Franciszka i Rozalii Klimczyków własnej, na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziem. w Krakowie o 200 zł.

Cena wywołania 800 zł.

Wadium 80 złr.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Myślenice, 25 października 1885.

L. 6345. (7774 3—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza iż w dniach 21 grudnia 1885, 25 stycznia 1886, 22 lutego 1886, o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 2 l. w. h. 1 w Brzeczowicach położonej, dłużników Józefa Manieckiego i Zofii 1go Manieckiej 2go Jędrzejczykowej własnej, na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 300 zł.

Cena wywołania 750 złr.

Wadium 75 złr.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Myślenice, 25 października 1885.

L. 4865. (7862 3—3)

C. k. sąd zawiadamia, że na zaspokojenie sumy 123 zł. z pn. Filipa Schwarza, odbędzie się 23 grudnia 1885, 27 stycznia i 17 lutego 1886, zawsze o godzinie 10tej rano sprzedaż niehipotecznej połowy realności lic. 161/315 w Krynicy, spadkobierców Anieli Frenzelowej.

Cena wywołania 325 złr.

Wadium 10 pre.

Reszta warunków w registraturze.

Krynica, 24 października 1885.

L. 1793. (7800 3—3)

W dniach 22 grudnia 1885, 22 stycznia 1886, i 23 lutego 1886, o godzinie 10 z rana odbędzie się sędzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności l. w. p. 526 ks. grun. Ciężkowice objętej, Franciszka i Maryi Rajców własnej, tudzież realności z pod l. 181 w Ciężkowicach l. w. h. 190 objętej, Maryi Rajców własnej, na zaspokojenie sumy Jędrzeja Łackiego 150 zł. w. a. z pn., mianowicie z tem, że realności pomienione w powyższych terminach poniżej ceny szacunkowej 612 złr. i 463 złr. sprzedane nie będą, zaś każda z nich pojedynczo sprzedaną być może.

Wadium wynosi 10 pre. ceny.

Jeżeliby te realności w powyższych terminach za cenę szacunkową nie mogły być sprzedane, wyznacza się do ułożenia warunków lepszych termin na dzień 23go lutego 1886, o godzinie 3 popołudniu.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Ciężkowice, 14 października 1885.

L. 14341. (7448 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 170 zł. w. a. z pn., na rzecz Tarnopolskiej kasy oszczędności, odbędzie się dn. 22 grudnia 1885, 22 stycznia i 23 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Pawła i Katarzyny Kowaluków w Tarnopolu pod l. 1739 położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych trzech terminach sprzedana nie będzie, 733 zł. 86 ct. w. a.

Wadium 73 zł. w. a.

Dla wierzytelności, którzyby po wniesieniu prośby licytacyjnej prawa zastawu uzyskali, lub którzyby uchwałą względem dozwolenia licytacji, z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dr. Leiblingera, a zastępcą tegoż p. adw. dr. Weisteina.

Tarnopol, 10 października 1885.

L. 10447. (7616 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy w celu zaspokojenia pretensji c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji w kwocie 22 rat po 6 zł. w. a., tudzież reszty kapitału 31 zł. 68 ct. w. a. zpn. sprzedawcą będzie przez publiczność licytację realność dłużnika Matyja Winnik własną w Woronie położoną, ciała tabularnego niestanowiącą, na 250 złr. oszacowaną, w terminie dnia 24 grudnia 1885 w tut. sądzie o godzinie 10 z rana, z tem, że przy terminie tym realność ta za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 250 złr., zaś wadium 12 zł. 50 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzytelności i tych, którymby uchwałą licytacyjną doręczoną być nie mogła, zamianowany jest p. Teofil Witosławski z Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 13 października 1885.

L. 15165. (7894 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. del. S. II we Lwowie zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie przysądzonej Józefowi Kozanowi od Jana Gottfrieda Thurma sumy 500 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż listów zastawnych gal. Towarzystwa kredyt. ziemsk. Serya V. Nr. 4453, 52966, 8899, 14206 i 100 złr. z kuponami, dłużnika Jana Gottfrieda Thurma własnych, w drodze publicznej licytacji na dniu 30 listopada 1885, o godz. 10 rano w kancelaryi c. k. notaryusza pana Franciszka Wolskiego we Lwowie przedsięwziętą zostanie przez tegoż c. k. notaryusza. Oczem się chęć

kupienia mających zawiadamia, z tem, że cenę wywołania stanowi będzie kurs w „Gazecie Lwowskiej“ w przeddzień licytacji notowany.

Lwów, 5 października 1885.

L. 6872. (7886 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie w sprawie Sary Hejmer przeciw Ferdynandowi Burghardt o zapłcenie sumy 81 złr. w. a. z pn. czyni wiadomo, że w dniach 1 grudnia 1885, 12go stycznia 1886 i 4go lutego 1886, każdym razem o godzinie 8mej przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Nadwórnie pod l. 422 położonej, do pozwanego należącej, pod warunkami w tutejszej prawomocnej uchwale z d. 30 czerwca 1882 l. 9001 ułożonemi.

Cena wywołania 180 zł.

Zakład 18 zł.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, dnia 20 października 1885

Upadłości.

L. 15. (7918)

Celem ustalenia wynagrodzenia dla zawiadowcy masy rozbirowej Dawida Birnberga wyznacza się termin na 7 grudnia 1885 o godzinie 9 rano.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzytelności wspomnianej masy z tem, że od dnia 7 grudnia 1885 bądź u komisarsza konkursowego, bądź u zawiadowcy Izaaka Selzera w Buczaczu przegladnąć mogą końcowy projekt podziału.

Do wniesienia zarzutów upływa termin dnia 15 grudnia 1885, zaś do rozprawy nad możliwymi zarzutami i ustalenia podziału wyznaczono termin na 17 grudnia 1885 godzinie 9 rano w biurze 25 tutejszego sądu.

Stanisławów, 24 listopada 1885.

Konkursa.

L. 60495. (7944 1—3)

Celem nadania stypendyum z zapisu Wnego Emila Torosiewicza o rocznych 125 złr. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla młodzieńców ubogich, Polaków, obrządku rzymsko-katolickiego, ormiańsko-katolickiego lub grecko-katolickiego, unickiego, którzy z dobrym postępem w naukach i obyczajach uczęszczają do szkół średnich lub wyższych w kraju istniejących.

Pierwszeństwo służy krewnym fundatora Wnego Emila Torosiewicza, jeżeli ci, posiadający warunki wymagane od stypendystów i są w niedostatku.

Prawo nadania stypendyum służy Wmu fundatorowi.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najpóźniej do 10go grudnia r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa tudzież ostatnie świadectwo szkolne, ci natomiast którzyby zamierzali ubiegać się o powyższe stypendyum z tytułu pokrewieństwa z fundatorem, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 23 listopada 1885.

L. 32306 (7896 2—3)

KONKURS

na posadę adynunkta budownictwa przy oddziale „technicznym“ c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie z poborami X. rangi za kaucją służbową 600 zł.

Podania należy wnieść w przeciągu trzech tygodni w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 23 listopada 1885.

L. 4374. (7916 2—3)

Celem obsadzenia posad zastępcy Prokuratora państwa przy sądzie krajowym we Lwowie, tudzież przy c. k. sądach obwodowych w Samborze i w Złoczowie z poborami VIII. klasy rangi rozpisuje się niniejszem na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 listopada 1885 l. 19909 konkurs.

Ubiegający się o te posady mają swoje należycie udokumentowane do c. k. Ministerstwa sprawiedliwości wystosowane podania wnieść w przepisanej drodze najdalej do dni 14 od ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Nadprokuratury państwa

Lwów, dnia 23 listopada 1885.

Księgi gruntowe.

L. 5564. (7936)

C. k. komisja hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania i inne akta, odnoszące się do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kotów, złożono w sądzie do przejrzania.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 5 grudnia 1885, a w tym dniu w razie uzasadnionych zarzutów dalsze dochodzenia będą przeprowadzone.

Krynica, dnia 25 listopada 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 8626. (7492 3—3)

Zawiadamia się Jana Kaszowicza, z miejsca pobytu niewiadomego, że Leib Teitelbaum z Kołaczyce, zapozwał go i Salomeę Kaszowiczową pozwem z 16 września 1885, l. 8626 o zapłcenie resztującej sumy 102 złr. zpn.

Do sumarycznej rozprawy wyznaczono termin na dzień 12 stycznia 1886, o godzinie 9 rano, a dla Jana Kaszowicza ustanowiono kuratorem ad actum dr. Wiedigera z Jasła.

Wzywa się zatem Jana Kaszowicza, aby na tym terminie stanął i obronę wniósł, albo ustanowionemu kuratorowi udzielił odpowiedniej informacji, albo wcześniej pełnomocnika ustanowił i o tem sądowi doniósł, inaczej wynikające z zaniedbania tego złe skutki sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

W Jasle, dnia 17 września 1885.

L. 21462. (7441 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na prośbę Władysława Jędrzejowicza wzywa każ ego, ktoby się znajdował w posiadaniu książeczki udziałowej towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie l. 970, oznaczonej na imię Władysława Jędrzejowicza wystawionej, na 500 złr. opiewającej, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego umieszczenia w Gazecie Lwowskiej licząc, takową tem pewniej przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu ta książeczka za nieistniejącą i umorzoną uznana zostanie.

Kraków, dnia 7 sierpnia 1885.

L. 51429. (7527 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 16 lipca 1885 do l. 34979 wniósł c. k. uprz. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacji we Lwowie, przeciw Janowi Ewy (synowi) pto 3000 złr. w. a. zpn. podanie o dozwolenie przymusowej licytacji folwarku Ewyjówka w Trócińcu, — które to podanie uchwałą z dnia 25 lipca 1885 l. 34979 przychylnie załatwiono.

Gdy miejsce pobytu egzekuta Jana Ewy (syna) nie jest wiadome, zostaje dla niego, celem doręczenia powołanej uchwały z 25 lipca 1885 l. 34979, tudzież dalszych uchwał w tej sprawie zapaść mających, — adwokat dr. Stromenger kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Till mianowany.

Wzywa się zatem egzekuta Jana Ewy (syna), aby doswojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 31 października 1885.

L. 33347. (7474 3—3)

C. k. sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kazimierza Pazurkiewicza, że w dniu 2 lipca 1876 r. zmarła w Rakowicach Małgorzata Pazurkiewicza, pozostawiając kodycył z daty 27 czerwca 1876 r., którym go, względnie jego dzieci od udziału w spadkowej połowie realności pod l. 12 w Rakowicach wykluczyła.

Poleca się Kazimierzowi Pazurkiewiczowi, aby w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego w sądzie tutejszym się zgłosił i deklarację do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem Janem Sokołowskim przeprowadzonym będzie.

Kraków, 16 października 1885.

L. 61483. (7846 3—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Zbigniewowi Kluczyńskiemu, że przeciw niemu przez Stanisława Platoskiego pozew o zapłcenie kwoty 296 złr. w. a. wniesionym został. Gdy miejsce pobytu Zbigniewa Kluczyńskiego nie jest wiadome, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Krówczyńskiego a tegoż zastępcą dr. Roberta Czajkowskiego, adwokatów we Lwowie i wyznacza się termin do wniesienia obrony na dzień 1 grudnia 1885 w sali nr. 3, o godzinie 4 po południu doręczając zarazem pozew mianowanemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Zbigniewa Kluczyńskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał. Z c. k. sądu pow. m. del. S. I.

Lwów dnia 3 listopada 1885.

L. 28545. (7487 3—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu A. J. Grünfelda, że celem doręczenia mu wyroku z dnia 31go lipca 1885 l. 19130, w sprawie firmy Leopold Wolf's Söhne przeciw A. J. Grünfeldowi pto 456 złr. 43 ct. wydanego, kurator w osobie adw. dr. Stanisława A. Błanowicza, z substytucją adw. dr. Józefa Kopfia ustanowionym został.
Kraków, 23 października 1885.

L. 7382. (7557 3—3)
C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że na dniu 27 stycznia 1878 zmarł w Babicach Jan Tarnawski, urodzony w Gorkach dnia 6 maja 1799, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia a z pozostawieniem gotówki 802 złr. 13 ct. w depozycie sądowym złożonej. Gdy sądowi nie wiadomo, czyli i komu do spadku tego jakie prawa przysługują; przeto wzywa wszystkich, którzyby do tego spadku jakiegokolwiek pretensje sobie rościli, jak niemniej wzywa niewiadomego z miejsca pobytu i życia domniemanego spadkobiercę Józefa Tomasze-wskiego by w przeciągu jednego roku od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, prawa swe do spadku wykazali i dotyczące deklaracje wniosli, w razie bowiem przeciwnym pertraktacya spadku, dla którego adw. Ludwik Myszkowski w Chrzanowie kuratorem ustanowionym został, ze zgłaszającymi się tylko spadkobiercami przeprowadzoną będzie, zaś nieobjętą część spadku, a w razie niezgłoszenia się żadnego spadkobiercy, cały spadek jako przepadły Wysokiemu Skarbowi przyznany zostanie.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dnia 30 października 1885.

L. 16472. (7581 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia A. Symona Reitera niewiadomego z miejsca pobytu, iż z powodu wytoczonego przeciwko niemu w dniu 28 października 1885 l. 16472, przez Abrahama Fränkla pozwu wekslowego o zapłatę 12 złr. 3 ct. zpn., ustanowiono dlań kuratorem adw. dr. Ringelheima z substytucją adw. dr. Busia i nakaz zapłaty do rąk tegoż kuratora dla niego doręczono.
W Tarnowie, d. 29 października 1885.

L. 7170. (7703)
Sąd obwodowy ogłasza, że firma Pinkas Springer, jako dzierżawca propinacji w Cieżkowicach, do rejestru firm pojedynczych sądu tegoż wciągnięta została, i ją firmujący osobiście podpisywać będzie.
Nowy Sącz 31 października 1885.

L. 50853. (7714)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Juliusz Reiss, właściciel handlu towarów kolonialnych we Lwowie“ z rejestru handlowego dla firm pojedynczych dnia 21 października 1885 wykreślono.
Lwów, dnia 24 października 1885

L. 53932. (7947 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Józefowi Lewkowiczowi pto 3 rat po 354 złr. 42 ct. od kapitału pożyczkowego 9900 złr. zpn. resp. w sprawie egz. gal. kasy oszczędności przeciw temuż pto 841 złr. 78 ct., 843 złr. 66 ct. z pn., 845 złr. 59 ct. zpn., 843 złr. 59 ct. z pn., 17922 złr. 84 ct. zpn., 768 złr. 72 ct. zpn., 770 złr. 54 ct. zpn., 772 złr. 41 ct. zpn., 774 złr. 34 ct. zpn. i 15533 złr. 4 ct. zpn. wyznacza do ułożenia ułatwiających warunków licytację realności nr. 424, 425³/₄ Józefa Lewkowicza własnych termin na dzień 16 grudnia 1885 o godzinie 10 rano w biurze nr. 7 na którym obie strony i wszyscy wierzyciele pod tym rygorem stanąć mają, że nieobecni za przystępujących do większości głosów uważani będą.
O tem zawiadamiamy obie strony i wszystkich wierzycieli.
Lwów, dnia 14 listopada 1885.

L. 12529. (7877 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Geze Engel, że na prośbę Joachima Politzer pod dniem 26 października 1885 l. 12529 wniesioną, wydano przeciw niemu nakaz płatniczy względem sumy wekslowej 200 złr. w. a. zpn., i że na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Pawlińskiego z zastępstwem adwokata dr. Steuermana, i wzywa go, aby kuratorowi swemu środków do obrony jego służyć mogących udzielił, gdyż inaczej, że skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Sambor, 27 października 1885.

L. 14582. (7652 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izidora Rattlera, że, stosownie do prośby towarzystwa zaliczkowego rolnego w Prze-

myślu, uchwałą tutejszą z dnia 14 października 1885 l. 13450, przeciwko niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 140 złr. w. a. zpn. wydany został.
Obecnie ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratorem adw. dr. Rosenbacha, z zastępstwem adw. dr. Tarnawskiego i poleca pozwanemu, aby kuratorowi potrzebnych do obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sądowi dość wcześniej przedstawił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Przemyśl, 12 listopada 1885.

L. 14325. (7738 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mieczysława Hieronima Michała 3 im. hr. Dulskiego, że w sprawie spadkowej po s. p. Teodozy z Cichockich Dulskiej na prośbę Ozyasza Losza z 27 czerwca 1885 l. 10351, tutejszszą uchwałą z dnia 27 lipca 1885 l. 10351 zezwolono na wydanie z depozytu sądowego w masie spadkowej po Teodozy z Cichockich hr. Dulskiej z odsetek kapitału jako dożywocie Mieczysławowi Hieronimowi Michałowi hr. Dulskiemu przynależnych, na podstawie protokołu z 16 czerwca 1885 l. 9733, w którym to czasie Mieczysław Hieronim Michał hr. Dulski przy życiu pozostawał, Ozyaszowi Losz na mocy cesji z 31 marca 1875, upoważniającej go do poboru odsetek kapitału powierniczego przez lat 7 kwoty 30 złr. 74 ct. w. a. w gotówce a nadto na wydanie kuponów od obligacji indemnizacyjnych nr. 1739 na 5000 złr., nr. 22099 na 1000 złr., nr. 26779 na 1000 złr., nr. 8091 na 500 złr., nr. 8857 na 100 złr. i nr. 45685 na 100 złr. w. a. zapadłych dnia 1 listopada 1883, dnia 1 maja 1884 i dnia 1 listopada 1884.

Dalej, że na prośbę Józefa Golda, prawonabywcy Borucha Wilnera, z dnia 3 lipca 1885 l. 10651, także samą uchwałą zezwolono na wydanie z tejże samej masy kwoty 300 złr. w. a., dalej, że wskutek odczwie c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 29 sierpnia 1885, niniejszą uchwałą dozwolonom zostaje wydanie kwoty z depozytu tusadowego w tejże samej masie 100 złr. w. a. na rzecz Ozyasza Losz, celem zaspokojenia pretensji wekslowej 100 złr. w. a. zpn. wyrokiem c. k. sądu krajowego we Lwowie z 16 lutego 1877 l. 7148 wywalczonej a w końcu, że na prośbę Majera Rappaporta, prawonabywcy Mieczysława Hieronima Michała hr. Dulskiego do poboru odsetek z powierniczego kapitału w masie spadkowej Teodory hr. Dulskiej uprawnionego, de praes 14 września 1885 l. 14835 dozwolonom zostaje wydanie z depozytu ts kuponów od obligacji indemnizacyjnych nr. 1739 na 5000 złr., nr. 22099 na 1000 złr., nr. 26779 na 1000 złr., nr. 8091 na 500 złr., nr. 8857 na 100 złr. i nr. 45685 na 100 złr. w. a., zapadłych dnia 1 maja 1885.

Dalej zawiadamia się tegoż z miejsca pobytu niewiadomego Mieczysława Hieronima Michała 3 im. hr. Dulskiego, że uchwałą z 29 lipca 1885 l. 10351 i niniejszą uchwałą — obydwie uchwały zezwalające na wydanie powyższych kwot z tus. depozytu, równocześnie ustanowionemu kuratorowi dr. Józefowi Wesołowskiemu, adw. krajowemu w Złoczowie, imieniem jego doręczone zostają.

Wzywa się zatem tegoż z miejsca pobytu niewiadomego Mieczysława Hieronima Michała 3 im. hr. Dulskiego, ażeby, jeżeliby jakiegokolwiek zarzuty miał przeciw powyższemu wydanemu, takowe udzielił ustanowionemu kuratorowi — lub też ustanowił sobie innego zastępcę, gdyż inaczej skutki swego niezgłoszenia sam sobie przypisać będzie winien.

Z c. k. sądu pow. m. d.
Złoczów, dnia 22 października 1885.

L. 14747. (7627 2—3)
Stanisławowski c. k. sąd obwodowy ogłasza, że w sprawie tutejszej kasy oszczędności przeciw masie Piotra Wajdowicza o 210 złr. w. a. zpn., dnia 21 stycznia 1886, licytacya realności l. k. 39 i 40¹/₄ w Stanisławowie, przedsięwzięta zostanie.
Cena wywołania 5196 złr., wadyum 260 złr.
Resztę warunków w registraturze przejrzeć można.
Stanisławów, 21 października 1885.

L. 10006. (7603 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kołomyjskiego towarzystwa dla kredytu i oszczędności przeciw Samuelowi, Gachli i Eizykowi Herman o 85 złr. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Eizyka Hermana adwokata dr. Goldfarba z substytucją adwokata dr. Zakrzewskiego i doręczył mu nakaz zapłaty z 22 października 1885.
Kołomyja, dnia 22 października 1885.

L. 28640. (7602 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że dla niewiadomego z miejsca pobytu

ks. Jana Ziółczyńskiego, b. prokuratora funduszów kościoła p. Maryi w Krakowie, w sprawie Hirscha Landaua, przeciw temuż o uznanie resztującej sumy 2000 złp. na realność pod l. 112 dz. I w Krakowie intabulowanej za przedawnioną — ustanowiono kuratora ad actum w osobie adw. dr. Kremera z substytucją dr. Ferdynanda Wilkosa w Krakowie.

Wzywa się przeto ks. Jana Ziółczyńskiego, by albo kuratorowi stosownej informacji udzielił, lub też sobie innego pełnomocnika obrał, w przeciwnym bowiem razie szkodliwe skutki sam sobie przypisze.
Kraków, 23 października 1885.

L. 53855. (7909 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza nieobecnemu Michałowi Obalewskiemu, że w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego we Lwowie przeciw niemu o 272 złr. w. a. zpn. wniosło rzeczzone towarzystwo dnia 20 grudnia 1884 l. 60133. prośbę o przymusową licytację części realności pod l. 523³/₄ jego własnych, i że przychylna uchwałą tutejszego sądu z dnia 27 grudnia 1884 l. 60133 orzeczeniem c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie z dnia 15 września 1885 l. 18488, została zniesiona.

Gdy miejsce pobytu Michała Obalewskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Stromengera a tegoż zastępcą adwokata dr. Paździere, i wspomniana uchwała c. k. wyższego sądu krajowego kuratorowi doręczona zostaje.

Wzywa się zatem Michała Obalewskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swej obrony środków dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
Lwów, dnia 14 listopada 1885.

L. 9861. (7628 2—8)
C. k. sąd powiatowy m. del. w Brzeżanach zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, przeciw Antoniemu Sołoneckiemu pto 19 rat po 9 złr. i reszty kapitału 54 zł. 9 ct. w. a. zpn., dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Antoniego Sołoneckiego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. dr. Leona Madejskiego, adwokata w Brzeżanach, ustanowił.

O tem zawiadamia się Antoniego Sołoneckiego z poleceniem, aby się do ustanowionego dlań kuratora zgłosił, jemu potrzebnej informacji udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i o tem podpisany sąd uwiadomił, inaczej wszelkie dalsze uchwały w tej sprawie zapaść mające ustanowionemu niniejszem kuratorowi z prawnym skutkiem doręczone będą.

Brzeżany, dnia 9 października 1885.

L. 25419. (7704 2—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że dla niewiadomej z miejsca pobytu Katarzyny z Szatków Rydzowej, celem doręczenia tejże rezolucyi tabularnej z dnia 11 czerwca 1884 l. 12491, kuratorem adw. dra Stęca zamianował.
Tarnów, dnia 10 listopada 1885.

L. 6388. (7469 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gorkach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Reginę Obrzut, córkę s. p. Piotra Obrzuta, dnia 7 maja 1884 zmarłego, aby się do spadku po nim najdalej w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosiła w tutejszym sądzie, w przeciwnym razie pertraktacya spadkowa z ustanowionym kuratorem p. adwokatem dr. Radomyskim przeprowadzoną i ukończoną zostanie.
C. k. sąd powiatowy.
Gorlice, 2 października 1885.

L. 1557. (7530 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem nieznajomego posiadacza zaginionej Motiowi Halpern obligacji indemnizacyjnej Galicyi wschodniej l. 3164 lit. A na 100 złr. m. k., na imię Józefa Kopystyńskiego opiewającej a na rzecz oktawy poddańczej z części dóbr Tepolnice, winkulowanej, bez kuponów i talonu, na której przeniesienie własności na rzecz Henryka Kopystyńskiego udokumentowanem jest, by w przeciągu jednego roku, 6 tygodni, 3 dni, licząc od ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ tem pewniej takową sądowi przedłożył, ile że po upływie tego czasu obligacya wyżej opisana amortyzowaną zostanie.
Lwów, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 51033. (7529 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza nieobecnemu Abrahamowi Zarewiczowi, że przeciw niemu został d. 18 lipca 1885 l. 34726, na rzecz towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 25 złr. 23 ct. zpn.

Gdy miejsce pobytu Adama Zarewicza nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Waldmana a tegoż zastępcą adw. dr. Bunda i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Adama Zarewicza, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe, sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 24 października 1885.

L. 27188. (7911 2—3)
C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że pan Porfiry Jarembowicz, reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20 sierpnia 1885 l. 15293, notaryuszem w Boryni zamianowany złożony dnia 17 listopada 1885 przysięgę służbową, urzędowanie swe może rozpocząć.

Lwów, dnia 18 listopada 1885.

L. 51032. (7528 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza nieobecnemu Adamowi Zarewiczowi, że przeciw niemu został dnia 18 lipca 1885 l. 34723, na rzecz towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 47 złr. w. a. zpn.

Gdy miejsce pobytu Adama Zarewicza nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Waldmana a tegoż zastępcą adw. dr. Bunda i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczona jest.

Wzywa się zatem Adama Zarewicza, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe, sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 24 października 1885.

L. 21880. (7892 2—3)
C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ust. z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Altera Arnolda dw. im. Krongoldai Leizora Mohra dla realności pod l. 2 w Przemyślu na Podzamczu położonej składającej się z parceli budowlanej nr. 270 o powierzchni 18 sążni kwadr. iz parceli nr. 50 o powierzchni 537 sążni kwadr. i graniczącej na północ z drogą fortyfikacyjną, na wschód z realnością lk. 61 Józefa Dereniowskiego i Józefa Jarolima i z realnością lk. 63 gr. kat. kapituły Przemyńskiej, na południe z realnością lk. 1 Honoraty Radomskiej a na zachód z drogą gminną zwaną ulicą spadziątą, c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może a od dnia 1 stycznia 1886 za księgę gruntową uważanym będzie, równie ogłasza się, że od dnia 1 stycznia 1886 począwszy nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisaną nieruchomość jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnięte się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone na innych przeniesio e uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez rozróżnienia czy zmiana ta przez dopisanie odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciała hipotecznego czyli też inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisów hipotecznych przynajmniej o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały ażeby w c. k. sądzie obwodowym swoje oznajmienie do dnia 1 lutego 1886 tem pewniej wniosli ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabyli.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub ze załatwienia sądowego widocznem jest lub, że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca niema.

C. k. wyższy sąd krajowy
Lwów, dnia 22 września 1885.

Stare rumy

po zaszczytnie znanej 62 lat w Jarosławiu istniejącej firmie

Bracia Juśkiewicz

JAMAICA z roku 1830	flaszka szamp.	złr.	4.—
" " " 1/2 "	" " " "	"	2.50
" " " 1860	flaszka	"	2.50
" " " No 1.	" " " "	"	1.20
" " " " "	" " " "	"	65
" " " " "	" " " "	"	2.—
" " " " "	" " " "	"	2.—
BREMSKI	" " " "	"	—80
ANANASOWY z roku 1848	flaszka szamp.	"	4.—
" " " " "	" " " "	"	2.—
" " " " "	" " " "	"	1.20

W I N A

krajowe i zagraniczne
z najsławniejszych winnic.

Wszelkie towary korzenne najlepszej jakości
i najtaniej — poleca

Józef Krasicki

(następca Br. Juśkiewicz)

(7912 1-8)

w Jarosławiu.

Hiszpańskie, greckie, włoskie

Stare wina tokajskie

Pracownia i Skład GOTOWYCH SUKIEN MĘZKICH Pawła Piątkowskiego

we Lwowie, plac Halicki 1. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publiczności, polecam i nadal moją pracownię, zaopatrzoną w najnowsze i najmodniejsze towary **wiosenne i letnie** po umiarkowanych cenach. Zaopatrzylam mianowicie mój magazyn w gotowe i tanie suknie męskie, tak, że można nabyć cały garnitur własnej roboty za 13 złr. 50 ct. i wyżej. [5170 15 ?]

Marynarki w cenie 8 złr. Pantalony męskie 3 złr. 50 ct. Kamizelki 2 złr. 50 ct. Wykonuję oraz wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincję akuracie i po umiarkowanych cenach

AWIZO!

Podajemy do łaskawej wiadomości Szanownej P. T. Publiczności, że wielka kolekcja **nowości na podarunki BOŻEGO NARODZENIA** już nadeszła, upraszamy o łaskawe odwiedzenie naszego magazynu, w celu oglądnięcia tych nowości.

Specjalny magazyn
galanterii, biżuterii, perfumeryi,
przyborów do toalety i podróży, wielki
wybór zabawek dzieciennych etc.

Z wysokim poważaniem

Késmárky & Illes

(7891 1-2)

MAGAZYN AU BON MARCHÉ

Lwów, ulica Teatralna 1-2.

Budapeszt, ulica Hatwańska. Budapeszt, Kerepeski bazar.

Wiedeń, Karlsbad, Cieplice.

Na żądanie wysyłamy cenniki franco.

Nakładem Księgarni i Składu Nut Ferdynanda Hoesick'a w Warszawie

do nabycia we wszystkich znaczniejszych księgarniach i składach muzycznych
we Lwowie, wyszły następujące dzieła muzyczne:

PRAKTYCZNA

Szkoła na Skrzypce,

Zebrań rozmaitych cenniejszych autorów i ułożona przez **Władysława Górskiego**, b. Profesora klasy wyższej skrzypkowej Konserwatorium Warszawskiego.

Cz. I. Dla początkujących. . . Cena rs. 2. | Cz. II. Szkoła 5-ciu przycy. . . Cena rs. 25.

Teraz wydana:

Część III. (ostatnia) Przygotowanie do Edota, Kreutzera, Fiorellego i Rodego, cena rs. 2. kop. 50. Szkoła ta opracowana według **nowej zupełnie metody**, a jednocześnie w sobie zawiera **wszystkich najlepszych szkół**, jakie dotychczas napisane zostały, z wielkim uznaniem przez świat muzyczny i prasę przyjęta została.

Oszczędza ona przytem uczącemu kupowania w ciągu nauki różnych ćwiczeń i etudów po każdej bowiem regule podaje zaraz odpowiednie ćwiczenia różnych najciekawszych autorów, stopniowane i zastoso-

Wielka Teoretyczno-praktyczna

Szkoła na fortepian,

według **Leberta i Starka**, Profesorów Konserwatorium w Stuttgarcie. Spolszczona i wydana przez **Władysława Żeleńskiego i R. Strobila**, Profesorów Warszawskiego Konserwatorium.

Cena Cz. I. rs. 3. kop. 60. Cena Cz. II. rs. 2. Cena całości rs. 5.

O zaletach słynnego tego dzieła wspominać byłoby zbyt szczerze. Krytyka całego świata **szkoły tej pierwszeństwo przyznała**, a zaleca ją do użytku przez **Konserwatorium Paryżskie**, przez **Franciszka Liszt**, oraz przez najpierwszych znakomitości, jak St. St. Heller, A. Marmontel, I. Benedikt, Emanuel Faisst, J. G. Herzog, Dr. F. Hiller, Franciszek Ignacy i Wincenty Lachnerowie, C. G. Reissiger, P. Lindpaintner, Dr. Marschner, I. Moscheles, I. H. Struntz, W. Tsuherb i innych (7845 1-2)

Ważne dla właścicieli
wszelkich maszyn:

olej maszynowy

ze wszystkich dotychczas używanych gatunków niezaprzeczenie **najlepszy**

a stosunkowo **najtańszy**,
poleca i sprzedaje hurtownie

Ludwik Winiarz
we Lwowie,
ulica Teatralna 1. 16.

Dla wygody szan. odbiorców, urządzony został **Główny skład kaukaskich olejów maszynowych** u pp.

HÜBNER I HANKE

we Lwowie.

(7552 6-?)

Fortepiany i pianina

wyłącznie tylko z dobrych i renomowanych fabryk, utrzymuje na składzie i sprzedaje z gwarancją najtaniej

K. Marecki

(7893 2 8)

Hotel Francuski.

500 dukatów

wypłać temu, kto po użyciu

KOTHE'GO WODY NA ZĘBY

flaszka po 35 ct., dostanie kiedykolwiek znowu bolu zębów lub nieprzyjemnego odoru z ust.

Kothego „Zanschöne“

wyśmienity i szybko skutkujący **środek do czyszczenia zębów**, pudełko po 30 ct.; dobre i miękkie **szczoteczki do zębów** do 30 i 50 ct. poleca (3860 24-52)

Jan Jerzy Kothe

emeryt. dostawca nadworny w Mödling koło Wiednia
Villa Kothe.

We Lwowie prawdziwa do nabycia u p. apt. P. MIKOLASCHA ulica Kopernika i we wszystkich aptekach, handlach korzennych i perfum, galanterijnych i materyałów itp. w Galicyi i Bukowinie.

Kamienie litograficzne

dla urzędowych i prywatnych zakładów litograficznych w różnych formatach, jakościach i cenach.

Atrament autograficzny czerwony litr 15 złr.
" " żółtawy " 10 złr.
" " niebieski " 16 złr.

z litografii T. Serafinowicza

we Lwowie, plac Bernardyński 13.

(7915 1-3)

BULGARYA

jej przeszłość dziejowa i jej obecne narodowe i religijne odradzenie. Skreślił

X Józef Hołubowicz T. G. Cena złr. 2; oprawna 2 złr. 50 ct.

Zambeza. Wyprawy Missyjne do krajów Zambezy w południowej Afryce. Cena złr. 1.50 oprawna złr. 2. Dochód obu tych dzieł przeznaczony na korzyść misji bułgarskiej i zambezyjskiej.

Dzieła powyższe są do nabycia we Lwowie w księgarni **GUBRYNOWICZA I SCHMIDTA** oraz we wszystkich księgarniach w Galicyi. (7950 1-3)

Do wydzierzawienia!

z dniem 1go stycznia 1886 **prawo propinacji** oraz i traktierni w miejscu kąpielowem.

Spas.

Blizszych wiadomości udziela ustnie lub listownie Zarząd dóbr Spas, poczta Staremiasto. (7953 13)

L 2553

(7945 1-3)

Ogłoszenie.

Kuratorya fundacyi St. hr. Skarbka wzywa wszystkich stojących w jakimkolwiek stosunku pieniężnym do Zakładu drohowyżskiego, aby celem uregulowania swoich pretensyj zechcieli się zgłosić do kuratoryi w terminie do 15 grudnia 1885.

Wynalazek

k tó rjemiu holdu'e
Europa.

Cierpiałem długo na gardle a 5letnie używanie **kąpieli nieprzyniosło mi pożądanego skutku.** Pański **wyborny ekstrakt słodowy wyleczył mnie zupełnie.** Własne słowa pan! **Reginy Gold w Buda Pestie.**

63 odznaczeń za wynalazek **wyrobów słodowych leczniczo-pożywnych** **Jana Hoffa** w Berlinie i Wiedniu (**Bräunerstrasse nr. 8**).

Wyroby słodowe leczniczo-pożywe o których jest mowa są od blisko 40 lat w całym świecie **a obecnie z powodu ich skuteczności i siły leczniczej w 27000 miejscach sprzedaży** (w Wiedniu od 25 lat) **rozpoznacone i znany oficjalnie przez lekarzy jako najlepsze środki leczniczo-pożywe** w razach ogólnego osłabienia ciała, astmy, braku krwi, cierpienia płuc, żółtaczki, osłabienia nerwów, reumatyzmu, suchoty, tyfusu, słabego trawienia.

Do otrzymanych w nowszym czasie pism uznania przytaczamy na tem miejscu przedewszystkiem pismo, które otrzymał **Pan Jan Hoff** w Berlinie (także obywatel miasta Hamburga) **wynalazca i fabrykant ekstraktu słodowego od Jego Mości Króla Danii, które opiewa:**

„Jego Mość Król Danii spostrzegł z radością skutek leczniczy Pańskiego piwa zdrowia z ekstraktu słodowego tak na sobie samym, jak też na wielu członkach swej rodziny. Kopenhaga etc. Kastenskiöld.

„Jego Mość Król Jerzy z Grecyi udzielił Panu w uznaniu znakomitej skuteczności Pańskiego ekstraktu słodowego tytuł dostawcy nadwornego.“

Od Jego królewskiej Wysokości Księcia Walii nadeszła, następująca depesza: „Dla Jej królewskiej Wysokości Księżnej Walii proszę bezzwłocznie przesłać Pańskie znakomite piwo zdrowia z ekstraktu słodowego. Czasopismo „Hamburger Nachrichten“ ogłosiło (w wyciągu) ponowne uznanie księżęce z stycznia 1885. 62 odznaczenie Jana Hoffa w Berlinie. Wpłynęło w Hamburgu w centralnem miejscu sprzedaży, od Jego Wysokości Księcia Juliusza Schleswig-Holstein-Glücksburg, który o wynalazku ekstraktu słodowego Jana Hoffa tak się wyraża: „Zamówioną przesyłkę niezrównanie znakomitego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego otrzymałem a będę jeszcze niezawodnie częściej prosił o nową przesyłkę.“ **Powyższe dostojne Królewskie Mości i Księżęta należą do jednej rodziny.**

Cierpiącym służyć podobne często powtarzające się książęce uznania za wskazówkę, które z wielu obecnie przechwalanych (a nie pochodzących od wynalazcy Jana Hoffa) tak zwanych słodowych piw zdrowia, syropów słodowych etc. nie należy używać w celu zrestaurowania zdrowia

Uwaga. Wszystkie anonsy o ekstraktach słodowych dotyczą naśladowców tego wyrobu, na co zważyć winien tak cierpiący jak i lekarz. Jako znak prawdziwego wyrobu musi się znajdować na preparatach słodowych Jana Hoffa marka ochronna (wizerunek Jana Hoffa i podpis Jan Hoff). **Towaru niżej 2 złr. nie przesyła się.** Flaszka piwa zdrowia z ekstraktu słodowego kosztuje we Lwowie 70 ct.

Główne składy we Lwowie:

Rucker, J. Beiser, P. Mikolasek, H. Blumenfeld, K. Krzyżanowski apt., Karol Bałaban; dalej u J. Wiewiórskiego, A. Sklepińskiego, A. Kochanowskiego, J. Pipesa apt. i u A. Soleskiego; w Brodach, utrzymuje na składzie: Witosławski, Kulak, Reder aptek.; w Białe: Blumenthal, Keler, Fuchs, apt.; w Bochni: J. Miechlik w Borszczowie: M. Niemcewski, apt.; w Brzeżanach: obie apteki, w Buczaczu: Leib Neuman; w Czortkowie: L. Noss, apt.; w Czerniowie: dr. Barber, A. Bayer, Ign. Schnirek; w Drohobycz: Aichmüller, Raczka, apt. Jabłoński; w Dolinie: Trauttmann, apt.; w Gorlicach: S. Birn; w Gródku: A. Lippus; w Grybowie: A. Muszyński; w Husiatynie: C. Piekarski, apt.; w Jarosławiu: Rohm, Wisłocki, apt. S. Ellenberg; w Jasle: T. W. Bragiewicz, J. Pollak & Syn; w Kołomyi: J. Sidorowicz, Stenzl; w Kopyczyńcach: N. Posament; w Kossowie: Bursa apt.; w Krakowie: K. Wiszniewski, Trauczyński, apt., Jan Janiga; w Krystynopolu: Arcewowski, apt.; w Monasterzyskach: J. Motrzej, apt.; w Nowym Sączu: W. Filippek; w Oświęcimie: Polaczek apt. w Przemyśle: M. Krug, Nankowski, apt.; w Podhajcach: Karzickiewicz apt.; w Rzeszowie: Karpiński, apt., J. C. Neugebauer, A. Schaitter i sp.; w Samborze: Aleksiewicz apt.; w Sanoku: A. Rynczarzski; w Żywcu: A. Waniek w Sokalu: Wysochański apt., w Stanisławowie: A. Amrowicz, Macura; apt.; W. Waldek, Kalman Jonas; w Strzynie: Bałaban i Apfelgrün; w Tarnopolu: F. Jamrogiewicz, H. Kahane, apt.; L. Fleischmann; w Tarnowie: J. Müldner et C.; w Wadowicach: Jan Pohl; w Złoczowie: Józef Gold; w Zaleszczykach: Szymonowicz apt.; w Borysławiu Samuel J. Freund.

(6681 2-2)

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI

porcelany, szkła i towarów mieszanych

we Lwowie, ul. Trybunańska 1. 6.

Założony w roku 1845

Powróciłem i ordynuję od
3 do 4 po połud. przy ul. Cłowej 2.
Prof. Dr. A. Czyżewicz.
(7951 1-3)

Zakupno starożytności

Z polecenia najznakomitszych
amatorów z Anglii, placę nad-
zwyczaj wysokie ceny

za przedmioty sztuki ze złota i srebra, za
emajlowane złote tabakierki i biżuterie fran-
cuskie, brązem ozdobione meble, takie same
pendule i kandelabry, kryształowe gór-
skie i inne kamienie szlachetne, oprawione
z emalią w złocie, limozy, kość słoniową,
gobeliny i materye, stare koronki, wachlarze,
miniatury, majoliki, brzoń, stare obrazy
francuskie i angielskie mistrzów, takie
same ryciny i książki, w ogóle przedmioty
sztuki pierwszorzędnej jakości.

Na listowne oferty udziela
się bezzwłocznie odpowiedzi z
zapewnieniem najściślejszej dy-
skrecji; jestem na razie także gotów
przybyć sam na miejsce. Przesyłka rysunku
lub fotografii jest pożądana. (7731 3-8)

Adolf Pick,

w i e d e n
Stadt, Augustinersstrasse 10
(Palais Lobkowitz).

Zdolni agenci

miejsce i podróżujący, którzy posiadają dobrą re-
komendację u odbiorców prywatnych, znajdują wszędzie
za stałą placę roczną i wysoką prowizją, stałą po-
sada, której udziela stary renomowany handel hur-
towny kawy, herbaty i oliwy.

Oferty w języku niemieckim wystosować pod:
(7431 7-10) **A. B. C. Nr. 550,**
poste restante w Tryeście.

Ważne dla palących!

c. k.

główna sprzedaż tytoniu i cygar Nr. 1

we LWOWIE, Halicka 25 — poleca

tutki cygaretowe

własnego wyrobu, z najlepszego prawdziwego francuskiego
papieru Cartouche, Houblon, Mais, w każdej długości
niezgodnie zdrowi i starannie wykonane, tudzież bibułki cygaretowe, eleganckie maszyny
i wszelkie inne przybory do palenia.

Wzry na żądanie gratis i franco.
P. T. kupcom odstępnie się znaczny rabat.

Również poleca się wszystkie gatunki wybornych cygar odciekanych i wybieranych,
ciemnych lub jasnych, z znanej c. k. głównej fabryki w Winiakach.

MAGAZYN NOWOŚCI

E. MACHAYSKIEGO

we Lwowie, plac Maryacki, w gmachu Banku hipotecznego, vis-à-vis Hotelu George'a

poleca:

Dla dam najmodniejsze konfekcje, to jest:

Rotundy angielskie po zł. 22,
24, 26, futrem podszyte i ubie-
rane po zł. 42, 54, 60 do 100
złr.

**Plaszczki i paltoty angie-
lskie** (Watterproof) - najmodniej-
szych fasonach po zł. 22, 24 i t. d.

Staniki tricot jersey, po zł.
8, 14.

**Dolmany najmodniejsze cie-
ple ubierane i podszyte futrem**
od zł. 36 do 65 złr.

**Paletociki grube tricot ubie-
rane bortami** po zł. 22, 26 i
wyżej

Kapelusze filcowe ubierane
dla pań po zł. 4.50, 6.50, 7.50
i t. d.

Czapeczki futrzane dla pań
po zł. 6.50 i t. d.

Kamizelki włóczkowe dla
pań i panów.

Echarpes i chusteczki
szelowe jedwabne w nowych ko-
lorach po zł. 6.50, 8.50, 10.50,
14. 0.

**Parasole angielskie no-
wy system (automat paragon)**
po zł. 6.50, 7, 8 itd.

Wielki skład wyrobów z brązu, porcelany, szkła, drzewa i skóry.
Kalosze angielskie dla dam po zł. 1.60 i 2.50, męskie po zł. 3.50 i 4.50.

Po powrocie z zagranicy wiele nowości w powyższych artykułach.

Ceny niższe jak dawniej, bardzo przystępne.

Zamówienia zamiejscowe uskuteczniają się odwrotną pocztą. (7498 3-5)

Dr. Antoniego Bergera

nowy poradnik w słabościach pło-
wych i skórnych (dla obojga płci). 3cie
wydanie. Do nabycia u autora za 1 złr., za
zaliczką wraz z opak. i złr. 20 ct. Także
leczenie listownie pod dyskrety
oraz i leki.

Ord. domowa od 3-5 po połu-
dniu. Lwów ul. Karola Ludwika
1. 7. (6469 10-7)

Poszukuje się do większego go-
spodarstwa w Ga-
licji zachodniej, bardzo porządnego
i zdatnego człowieka na rachmistrza
i kasyera w jednej osobie, ale musi się
wykazać doskonałymi rekomendacjami.
Bliższe szczegóły nastąpią listownie. — Oferty pod
literami **A. Z.**, poste restante w **Krakowie.**
(7717 3 3)

Jaegera normalna bielizna

z uznanej pierwszorzędnej

fabryki

Fryderyka Redlicha

w Bernie. 7753

Główny skład

w handlu

F. S. Bardasza

we Lwowie

vis a vis kościoła Katedry.

Ceny fabryczne.

Lampy

wszelkie przybory do

LAMP.

Szkiełka do Lamp

(Cylindry) 1 sztuka 4 centy

zaś lepsze zaopatrzone znakiem 1 sztuka 10 cent. i 12 cent.

Dr. Jasińskiego

„OBRAZKI“

„ze świata chorób“

są do nabycia w księgarni p. Miliko-
wskiego we Lwowie. Cena w miejscu 1 zł.
Próbka treści: O „kaszlu“ oskrzelowym
i płucnym, o kąpieliach „stałowych“, o „żę-
tycy“, o homeopatyi „Matteiego“, o wadach
zakładów wodolecznicych, o leczeniu „dy-
feryi“ i t. d. (3674 25-7)

Towarzystwo spożywcze we Lwowie

utrzymuje na składzie w budynku rządowym (solarni)
ulica Grodecka

sól kamienną z Wieliczki

kuchenna mielona 100 kilo po 11 złr. 70 ct.
bydłęca mielona „ „ 10 złr. — ct.
w bryłach „ „ 9 złr. 80 ct.

Zamówienia przyjmuje **Dyrekcya, plac
Dominikański 1.** (7914 1-8)

SKŁAD FABRYCZNY

farb, lakierów, pokostów, produktów chemicznych

oraz

handel materiałów

HÜBNER I HANKE

we LWOWIE

poleca

na sezon zimowy i do polowania:

Elastyczne waleczki

do zaopatrywania okien i drzwi,
najlepszy i najtańszy środek do
ochronienia się od przeciągu,
Gips, Kit do okien.

Śróć, lotki, kule i kapsle,

Uniwersalne smarowidło

nieprzemakalne do butów,

Smarowidło poduszochronne,

Kortosot,

kauczukowe nieprzemakalne po-
łykające smarowidło na skóry,

Czernidło (szware) do butów,

Apreturę do konserwowania skóry,

Lakier do butów, czarny, złoty,
mieniący się,

Tran rybi do skór,

Tuszczo do broni,

Podeszwy korkowe, konopne i fil-
cowe.

Sukna Łańcuckie

i

Bundy do podróży

wyrób krajowy

z **Dóbr Jego Eksc. Alfreda Po-**
tockiego i t. d.

Do użycia domowego:

Lakier politurowy i do zapusz-
czania podłóg,

Macę woskową do zapuszczania
podłóg,

Wosk w cegiełkach i naturalny
do nacierania podłóg,

Szczotki do froterowania podłóg,
do zamiatania, ręczne zmia-
taczki, do butów, sukien, szkieł
lampowych, kobierców, włosów
zębów, ryżowe do mycia po-
dłóg i naczyń kuchennych,

Trzepaczki piorące, włosiane i
trzciniowe do dywanów,

Rogózki żelazne, szklane, konop-
ne, z łyżką kokosowego i
mąki, szczotki do przedpokojów,

Miotelki ryżowe do czyszczenia
sukien i dywanów,

Skórki irchowe do mycia powo-
zów, mebli, obrazów, okien lu-
ster, szkła, porcelany naczyń
metalowych i instrumentów,

Pomadę i proszek do czyszczenia
wszelkich metali,

Szmirgel w proszku i papier
szmirglowy do czyszczenia noży
Czernidło do czyszczenia kuchni
i ow. żelaznych,

Benzyne do wywabiania plam i
czyszczenia rekwizytów,

Gąbki do mycia, każdej wielkości
Mydło i soda do prania, mydeł-
ka i perfumierie,

Krochmal pszeniczny, ryżowy, i bry-
lantowy,

Gumę arabską i boraks,

Farbki do bielizny, korzeń my-
dla i „Quillaja“,

Farby do farbowania materyj i je-
dwabów,

Lampy nocne szklane, blaszane i
metalowe z obrazkami na mle-
czno-białym szkło.

Lampy nocne z naczyniami do za-
gotowania mleka i t. d.,

Oliwa do maszyn do szycia i do
różnych delikatnych maszyn itd.,

Wagi kuchenne,

Koneweczki na nafty,

Przyrząd do oszczędzania świecy,

Laterny ręczne,

Maszynki do robienia masła, któ-
rą można za 5 minut świecę
masło zrobić.

Przyrządy do malowa-

nia i rysowania:

Farby tuszowe, akwarelowe w gu-
ziczkach i laseczkach,

Farby akwarelowe w tubkach i
muszelkach,

Farby do malowania porcelany,

Farby olejne w tubkach, do ro-
bót artystycznych,

Środki do retuszowania,

Oleje i werniksy do robót rty-
stycznych

Płótna malarskie, stalugi, pen-
zyle, wszelkie inne

przybory do malowania i rysow-
wania.

Przyrządy piwniczne:

Szpunty i czopy do beczek,

Korki do butelek,

Kapsle do butelek,

Masa do lakowania butelek,

Maszyny do korkowania butelek,

Maszyny do korkowania beczek,

Korkociągi,

Maszyny do mycia flaszek,

Pipy do beczek i t. d.

Artykuły gumowe

techniczne:

Węże gumowe bazi z zakładkami,

Węże spiralne wszelkie szeroko-
ści i długości,

Węże gumowe do gazu,

Węże spiralne ssące,

Węże gumowe do ściągania win,

Węże gumowe z wytrzymałością,
Patentowane węże do ściągania
wina i piwa,

Płyty gumowe,

Płyty gumowe do spajania rur,

Pierścienie gumowe i sznurzy,

Korki gumowe,

Wiaderka do gaszenia ognia itd

Chirurgiczne:

Lejki Hegara z kauczuku, blachy,
z drzewa z podwójnymi kawał-
kami,

Kauki do nosa,

Szereg cynowy i kauczukowy,
czopki,

Bongos Sondy woskowe i gumowe,
Katety

Wstrzykawk do ran,
Wstrzykawk

Wstrzykawk do iniekcji i do
uszcz,

Wstrzykawk szklane,
Obrazki do szycia,

Prześcieradła gumowe,
Napiersniki gumowe,

Odcinacze mleka gumowe i
szklane,

Stawki dziecięce,

Garnitury do asania z rurką
szklaną,

Flaszki do ssania,

Woreczki gumowe na lód.

Poduszki gumowe do nadmuchi-
wania,

Prezerwatywy francuskie,
Ponczochy gumowe przeciw kur-
czom,

„Clysoirs“,
Klysofony,
Suspensory

Papier gutaperehowy,

Piersi gumowe,

Opaski gumowe,

Szczoteczki do zębów,

Baloniki do proszku perskiego,

Szczotki do włosów,
Grzebienie,

Woreczki gumowe na gąbki.

Potrzebne artykuły dla

przedsiębiorstw

indystryjnych

jako to:

**browarów, gorzelni mły-
nów, tartaków, odle-
warń żelaza, rafinerii**

nafty etc.

dalej dla

solwarków, etc.:

Smarowidło do osi żelaznych,

Oliwa do maszyn w najlepszym
gatunku,

Oliwa do maszyn rosyjska, za
jakąś gwarantuje się,

Ter gazowy,

Cement, **Gips**,

Asfalt,

Antimerulion,

Pasy do maszyn i młocarni z naj-
lepszych skór belgijskich we
wszystkich szerokościach,

Pasy do maszyn gumowe,

Gurty do maszyn konopne i ba-
wełniane,

Rzemyki do szycia pasów,

Węże konopne,

Wiaderka do ognia,

Konopie, **Kłaki**,

Bawełna do czyszczenia maszyn,

Płyty i sznurzy asbestowe,

Tektury do spajania rur,

Kit do żelaza i Kit miniowy,

Sróby do kotłów,

Rury cynowe i ołowiane,

Ołow, **Cynk**,

Cyna angielska,

Kompozycja cyny,

Szlagi i szneloth,

Szmirgel z Nakos,

na płótnie,

Papier szmirglowy i szklany,

Rury szklane [Wodokazy],

Wagi wodne (Wasserwaagen),

Taśmy mierznicze,

Cykle pojedyncze,

Przybory do rysunków (Reisszeu-
ge) i t. d. jakoteż dla szklarzy
i handli szkła nasz obficie za-
opatrzony skład w dyamenty
do rżnięcia szkła,

Modele maszyn parowych

opalone spiertusem do nauki dla
pp. studentów, w cenie od zł.
2.50 do zł. 20 —

a mianowicie:

Locomotive stojące i leżące,

Motory,

Sigawki do ognia,

Młocarnie,

Tartaki,

Maszyny parowe,

Fontanny,

Lokomotywy,

Parowce,